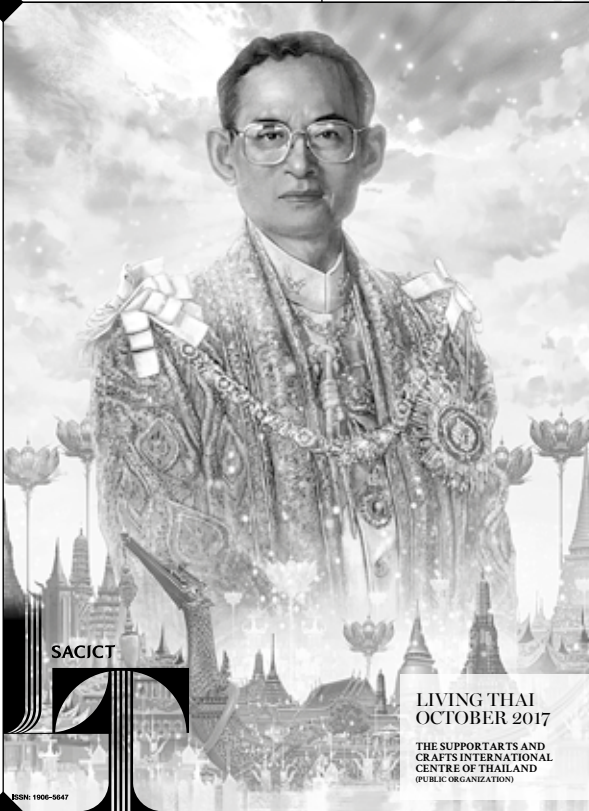

SACICT

LIVING THAI
OCTOBER 2017

THE SUPPORTARTS AND
CRAFTS INTERNATIONAL
CENTRE OF THAILAND
(PUBLIC ORGANIZATION)

คณะที่ปรึกษา/Editorial Advisory Board
ประธานที่ปรึกษา/Chief Consultant
อัมพวัน พิชาลัย/Amparwon Pichalai

คณะที่ปรึกษา/Editorial Advisory Board
ฝ่ายประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร
Corporate Communication Division

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
โทรศัพท์ 0 3536 7054-56 โทรสาร 0 3536 7051
สายด่วน 1289 เว็บไซต์ www.sacict.or.th
www.facebook.com/sacict

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand
(Public Organization)
59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai, Ayutthaya Province 13290, Thailand
Telephone: +66 (0) 3536 7054-56 Fax: +66 (0) 3536 7050-1
Call Center: 1289
Website: www.sacict.or.th
Facebook: www.facebook.com/sacict

จัดทำโดย/Design and Production
บริษัท โฟท์ อิลิเมนต์ จำกัด 374/19 ซ.ร่วมน้ำใจ แยก 2 ต.เอกมัย-รามอินทรา
แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ 0 2196 1102 โทรสาร 0 2196 1107

Post Elements Co., Ltd. 374/19 Soi Ruamnamjai Yak 2, Ekamai-Ramindra Rd.,
Klongjaokunsing, Wangthonglang, Bangkok 10310, Thailand
Telephone: +66 (0) 2196 1102
Fax: +66 (0) 2196 1107

บรรณาธิการบริหาร/Executive Editor
ธนัช จีรวารศิริกุล/Tanat Jiravansirikul

บรรณาธิการ/Editor
นิตยา ขาวหล่อน/Nittaya Khaolorn

กองบรรณาธิการ/Editorial Team
กานต์นิต พันธุลี/Kanchanit Pantulee

ผู้แปล/Translator
ดร.มาริสสา จันทมาศ/Dr.Marissa Chantamas

ผู้จัดการฝ่ายผลิต/Production Manager
นริชยา ปวงศ์สว่าง/Natchayar Porwongsawang

ศิลปิน/Graphic Designers
ธนัช จีรวารศิริกุล/Tanat Jiravansirikul
นริชยา ปวงศ์สว่าง/Natchayar Porwongsawang
เก่งกล้า สามารถ/Kengkla Smart

ช่างภาพ/Photographer
นเรเดช สุนทรักษ์/Nathadech Suntrak

พิสูจน์อักษร/Proofreader
ศกุนตลา เข้มบัว/Sakuntala Yampiew

ประสานงานกองบรรณาธิการ/Editorial Coordinators
พนัชนิชา วิจิตรชยานนท์/Panchita Wichitchayanon
ปณชญา พุดพนากรวิทย์/Panchaya Putthapanasub

พิมพ์ที่/Print
บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด
143, 145 รามคำแหง 42 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 0 2732 3101-6 โทรสาร 0 2375 1654 เว็บไซต์ www.asiapress1989.com

S.Asia Press (1989) Co., Ltd.
143,145 Ramkhamhaeng 42, Hua Mak Sub-District, Bangkok, Thailand
Tel: +66 (0) 2732 3101-6 Fax: +66 (0) 2375 1654 Website: www.asiapress1989.com

กราบแทบเบื้องพระยุคลบาท
สำนักในพระมหากรุณาธิคุณสิ้นเกล้าสิ้นกระหม่อม

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

สารบัญ

— ตุลาคม 2560

CONTENT

— October 2017

อ่านนิตยสารฉบับออนไลน์
และดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

www.sacict.or.th

www.facebook.com/sacict

01 Living Insight & Matter

06-23 ช่างหัตถศิลป์ไทยแสดงความจงรักภักดีร่วมเป็นจิตอาสา ทวายนงานช่างสิบหมู่ตกแต่งพระเมรุมาศในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

Thai Master Craftsmen Show Their Loyalty Through Volunteer Work on the Decoration of the Royal Funeral Pyre for His Majesty King Bhumibol Adulyadej

02 Living 4.0

24-29 Sustainable Crafts “ดีไซน์สร้างชุมชน” SUSTAINABLE CRAFTS: Design for the Community

30-35 ศูนย์การเรียนรู้ของเล่นโบราณ GRANDPARENTS TO GRANDCHILDREN: The Cultural Learning Center

03 Living Around

36-55 พายมสุดยอด 3 ศิลปหัตถกรรมแดนใต้ สงขลา พัทลุง ปัตตานี VISIT THE BEST OF SOUTHERN HANDICRAFTS: Songkhla, Phatthalung, and Pattani

04 Living Update

บทบรรณาธิการ

EDITOR'S NOTE

SACICT Living Thai ฉบับเดือนตุลาคมนี้ เป็นเล่มที่ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) มีความภูมิใจที่ได้เป็นหน่วยงานหนึ่งที่สนับสนุนและพัฒนางานหัตถศิลป์ไทยชั้นสูงมาอย่างต่อเนื่อง ฉบับนี้ ครูช่างศิลปหัตถกรรมและทายาทช่างศิลปหัตถกรรมในหลากหลายสาขา ได้มีโอกาสเข้าไปเป็นจิตอาสาถวายงานในการก่อสร้างพระเมรุมาศ ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทีมงาน SACICT Living Thai จึงรวบรวมเรื่องราวความตั้งใจของครูเหล่านั้นมานำเสนอในฉบับนี้

และติดตามการเติบโตของเส้นทางงานศิลปหัตถกรรมของคุณศุภชัย แก้วทนต์ นักสร้างสรรค์เจ้าของรางวัลชนะเลิศในการประกวด Innovative Craft Award หรือ ICA ปี 2015 กับการทำให้ชุมชนพัฒนาขึ้นได้อย่างยั่งยืนในคอลัมน์ Living 4.0 และไปเรียนรู้เรื่องราวของของเล่นโบราณไทยในยุค 4.0 ของคุณทวิทรัพย์ นามขจรโรจน์ ที่ถ่ายทอดเรื่องราวความเป็นมาของของเล่นโบราณให้คนรุ่นใหม่ด้วยวิธี Play and Learn จากปู่สู่หลาน พร้อมเปิดพิพิธภัณฑ์ที่บ้านรุ่งอรุณทวิวัฒนาให้เข้าไปเรียนรู้แล้ววันนี้

สุดท้ายคอลัมน์ Living Around แนะนำเส้นทางท่องเที่ยวเชิงศิลปหัตถกรรมอันเลื่องชื่อจากแดนใต้ไปกับทายาทช่างศิลปหัตถกรรม พร้อมชิมอาหารพื้นถิ่นแบบที่หาในที่อื่นไม่ได้อีกแล้ว

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)

SACICT Living Thai in this month of October is created with great pride by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT. In this volume we honor The Master Craftsmen and The Craftsmanship Descendants who have participated as volunteers in the preparation for the Royal Cremation of His Majesty King Bhumibol Adulyadej. The SACICT Living Thai team has taken this opportunity to present their stories and contributions.

In addition witness the growth in the local handicrafts scene with the works of Supachai Klaewtanong, the designer who won the Innovative Craft Award (ICA 2015). Living 4.0 explores the role of traditional toys for creating sustainability in the community for the 4.0 digital era. Taweessap Namkajornroj explains the concept of play and learn for knowledge sharing from grand parents to grand children. He also initiated the "Traditional Toys Museum of the Rung Arun Tawi Watthana Community" for promoting the active learning environment.

Finally, enjoy the sustainable community development made possible through the support of handicrafts in Living Around. Finally enjoy the distinctive arts from the South together with the authentic local dishes that cannot be found anywhere else.

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization)

ช่างหัตถศิลป์ไทยแสดงความจงรักภักดี ร่วมเป็นจิตอาสา ถวายงาน

ช่างสิบหมู่ตกแต่งพระเมรุมาศในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

**THAI MASTER CRAFTSMEN SHOW THEIR
LOYALTY** - Through Volunteer Work on the Decoration
of the Royal Funeral Pyre for His Majesty King
Bhumibol Adulyadej

พระหีบและ พระโกศจันทน์ งานหัตถศิลป์ที่เป็นศูนย์รวม
สุดยอดช่างฝีมือจากทั่วประเทศที่จะหาจากที่ไหนไม่ได้
อีกแล้ว

The royal casket and urn are uniquely designed
and intricately created from the collaboration
of the finest craftsmanship from throughout
the country.

การสร้างพระเมรุมาศในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดมาตั้งแต่สุโขทัย อยุธยา และมีการปรับปรุงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน พิธีการและขั้นตอนต่างๆ ในการสร้างพระเมรุมาศและการถวายพระเพลิงพระบรมศพมีความเก่าแก่ยาวนาน และสะท้อนความรุ่งเรืองของวัฒนธรรมในทุกยุคสมัย ในการจัดสร้างพระเมรุมาศ รวมทั้งจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบในงานราชพิธี เป็นการรวบรวมสุดยอดของช่างในทุกแขนง ทั้งช่างหลวงช่างพื้นบ้าน ช่างที่มีความโดดเด่นในสาขานั้นๆ มาร่วมกันสร้างสรรค์งานศิลปะระดับประเทศขึ้น เพื่อเป็นการแสดงความอาลัยถวายเป็นครั้งสุดท้ายแด่พระมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่

จากหนังสือ *เครื่องประกอบพระราชพิธี* อิศริยยศ ราชยาน ราชรถ และพระเมรุมาศ พุทธศักราช 2539 ที่จัดทำโดยคณะอนุกรรมการฝ่ายจัดทำจดหมายเหตุและหนังสือที่ระลึกฯ ระบุว่า

“พระเมรุมาศเป็นงานชั่วคราวที่แสดงภูมิปัญญาช่างอย่างสูง มีค่ายกย่องแต่โบราณว่า ผู้ใดก็ตามได้สร้างสรรค้ออกแบบและก่อสร้างพระเมรุมาศถือว่าเป็นผู้รอบรู้เจนจบงานศิลปกรรมของชาติ ช่างต้องมีครูบาอาจารย์เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ทั้งงานออกแบบรูปลักษณ์ ก่อสร้างอาคาร การคิดลวดลายตกแต่งประดับประดา ทุกส่วนให้เข้ากับตัวอาคาร ล้วนเป็นสิ่งสร้างสรรค์ที่กลับกรองความสามารถของช่างทั้งสิ้น”

อย่างเช่นงานสถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม ไม้ทนต์ศิลป์ งานเครื่องสด ซึ่งจะเป็นงานฝีมือที่ถูกนำมาใช้ออกแบบพระเมรุมาศ และใช้ตกแต่งตามความเชื่อตามคติไตรภูมิ

SACICT หรือศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) เป็นหนึ่งในหน่วยงานสำคัญที่ทำหน้าที่ในการสืบสานและอนุรักษ์งานหัตถศิลป์ สืบเสาะ สรรหา ผู้ที่มีความสามารถทั้งรุ่นครูและผู้สืบทอด เพื่อเชิดชู

และพัฒนาผู้มีความสามารถเหล่านั้นจนได้ถวายงานในวาระสำคัญเสมอมา ในครั้งนี้เป็นที่น่าภูมิใจว่ามีครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ได้เป็นจิตอาสาในการตกแต่งพระเมรุมาศเพื่อใช้ในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ได้แก่ นายมงคล เหมศรี ครูศิลป์ของแผ่นดิน 2559 สลักไม้ ลงรักปิดทอง นายเสกสรร กาวินชัย ครูช่างศิลปหัตถกรรม 2556 ฉลุลาย นายจักรกริช สุขสวัสดิ์ ครูช่างศิลปหัตถกรรม 2558 ฉลุลาย นายแดง แจ่มจันทร์ ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2559 ฉลุลาย นายชัยวัฒน์ วรรณานนท์ ครูศิลป์ของแผ่นดิน 2554 ปูนปั้นสด นายสมชาย บุญประเสริฐ ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2559 ปูนปั้นสด

ครูช่างศิลปหัตถกรรม จิตรกรศิษย์ สุขสวัสดิ์ (ขวา) ผู้สืบสานงานประดับบุก เป็นจิตอาสาผู้มีความชำนาญในการฉลุลวดลายบนบุก มาใช้ฉลุลายบนไม้จันทร์หอมที่ใช้ในการประกอบเป็น พระโกศจันทร และพระหีบ

Jukkit Suksawat, The Master Craftsman (right) experts in mother of pearl in lay volunteered their time to engrave the chand wood ornaments for the royal urn and casket.

จักรกริษฐ์ สุขสวัสดิ์ / แดง แจ่มจันทร์ ทีมอวุพระโกศจันทน์ ครูช่าง-ทายาท

ครูจักรกริษฐ์ สุขสวัสดิ์ ครูช่างศิลป-
หัตถกรรม 2558 และ**คุณแดง แจ่มจันทร์**
ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2559 จากกลุ่มงาน
เครื่องรัก (ลงรักประดับมุก) สองท่านนี้ร่วมกัน
ทำงานสืบสานในสาขาช่างรักมาตลอด

การลงรักประดับมุกเป็นงานศิลป-
หัตถกรรมจากเปลือกหอยทะเล นำมาตัดหรือ
ฉลุเป็นลวดลายประดับลงบนสิ่งของเครื่องใช้
และถมโดยใช้ยางรักซึ่งเป็นวัสดุเชื่อมต่อลงบน
ผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น ตะลุ่ม (ภาชนะสำหรับ
ใส่ของแทนถาดในพิธีกรรมงานบุญ) เตียบ
(ตะลุ่มที่มีฝาปิด) พิน เครื่องดนตรีไทยต่างๆ

จักรกริษฐ์ สุขสวัสดิ์ ยึดอาชีพช่างมุก
มากกว่า 21 ปีแล้ว เคยเป็นครูที่ศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนกาญจนาภิเษก (วิทยาลัยในวัง)
สังกัดช่างสิบหมู่ ก่อนที่จะออกมาประกอบ
อาชีพเป็นช่างลงรักประดับมุกและได้รับการ
คัดเลือกเป็นครูช่างศิลปหัตถกรรมเมื่อปี 2558
ล่าสุด กระทรวงพาณิชย์ได้มอบรางวัล
“เพชรพาณิชย์” ประจำปี 2560 ให้กับครู
รางวัลนี้นับเป็นรางวัลอันทรงเกียรติเพื่อ
ยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ทำคุณประโยชน์ทั้งใน
ด้านเศรษฐกิจ การค้า และการพาณิชย์ เพื่อ

เป็นแบบอย่างของบุคคลที่อุทิศตนเพื่อ
ส่วนรวมและประเทศชาติ

งานสำคัญของครูจักรกริษฐ์ก็คือ การ
ได้ร่วมปฏิบัติงานสร้างบานประตูประดับมุก
หอพระมณเฑียรธรรมภายในวัดพระศรี-
รัตนศาสดาราม และการทำพานแว่นฟ้าที่
ใช้ในงานพระราชพิธีถวายผ้าพระกฐินหลวง
2546 รวมถึงได้รับคัดเลือกในการฉลุลาย
พระโกศจันทน์ เมื่อครั้งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาส-
ราชนครินทร์ สิ้นพระชนม์ในปี 2551 ที่ผ่านมา

ปัจจุบัน ครูจักรกริษฐ์ได้ถ่ายทอดความรู้
ให้กับผู้สนใจอย่างสม่ำเสมอ เช่น การให้
ความรู้ผ่านทางสื่อสมัยใหม่ โซเชียลมีเดีย
ต่างๆ และการให้ความรู้กับผู้ที่เดินทางไปศึกษา
โดยตรงที่บ้าน และยังคงยึดงานประดับมุก
เป็นอาชีพร่วมกับคุณแดง ทายาทช่างศิลป-
หัตถกรรมอีกด้วย

งานที่ครูจักรกริษฐ์และครูแดงได้รับ
มอบหมายในพระราชพิธีถวายพระเพลิง
พระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทร-
มหาภูมิพลอดุลยเดช ก็คือการฉลุไม้จันทน์
เพื่อใช้ในการประดับตกแต่งพระโกศจันทน์
และพระหีบตามแบบที่ทางสำนักช่างสิบหมู่
ได้ออกแบบมากกว่า 20 แบบ เพื่อนำไป
ประกอบเป็นลวดลายที่มีความซับซ้อนอีกครั้ง
การฉลุจึงต้องอาศัยสมาธิ ความชำนาญ
และที่สำคัญ ห้ามผิดพลาด

การมาเป็นจิตอาสาครั้งนี้ ครูจักรกริษฐ์
กล่าวว่า

“...เราเป็นคนไทย ภาคภูมิใจที่เรา
มีส่วนร่วมในงานสำคัญครั้งนี้ พระองค์ท่าน
ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณยิ่งใหญ่ เจ็ดสิบปี
ทรงงานอย่างหนักและทำเพื่อคนไทยมามาก
เหลือเกิน เวลานั้นน้อยนิด ผมเป็นช่างและได้รับ
การเชิดชูจากศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่าง
ประเทศ เป็นครูช่างศิลปหัตถกรรม จึงอยาก
ทำหน้าที่ตรงนี้ให้ดีที่สุด มีความภาคภูมิใจ
ที่เกิดมาเป็นคนไทย และได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วม
ในการเป็นจิตอาสาเพื่อพ่อ ภูมิใจครับ” →

คุณแดง แจ่มจันทร์ ส่งต่องานอย่างไม่ขาดระยะ

คุณแดง แจ่มจันทร์ ทายาทช่างศิลป-
หัตถกรรม 2559 ร่วมงานกับครูจักรกริชศรี
สุขสวัสดิ์ ทั้งสองท่านทำงานร่วมกันมาถึง
21 ปี คุณแดงได้รับการถ่ายทอดเทคนิค
ต่างๆ โดยตรงจากครูจักรกริชศรี งานที่ถนัด
ก็คือการลอกกลดลายตามโบสถ์ วิหาร
วัดต่างๆ การทำเครื่องมุกในพิธีสำคัญๆ
ต่างๆ

ผลงานสำคัญก็คือ การได้ร่วมบูรณะ
หอพระมณฑิยธรรมภายในวัดพระศรี-
รัตนศาสดารามร่วมกับครูจักรกริชศรี ซึ่งเป็น
งานที่ภูมิใจที่สุด

คุณแดงบอกว่า ผลงานเครื่องมุกที่ทำ
มานั้นชอบทุกชิ้น และทำสุดฝีมือทุกครั้ง
“ทำแล้วไม่เคยคิดว่าอยากจะขายเลย ออก
เก็บไว้เองหมด แต่มันก็เป็นไปไม่ได้”

คุณแดงเล่าให้ฟังว่า ทุกวันจะนั่งรอ
รถออกจากบ้านที่นครปฐมตอนตี 5 และมาถึง
บริเวณท้องสนามหลวงตอน 8 โมงเช้า เพื่อมา
ทำหน้าที่สำคัญนี้ และจะเลิกงานกลับ
นครปฐมตอน 16.00 น. ของทุกวัน

การทำงานจลุไม้ชิ้นนี้เป็นงานที่ต้อง
ทำเป็นทีม ต้องมีสมาธิสูง เพราะบางชิ้น
มีขนาดเล็กมาก ทำเป็นชิ้นเล็กๆ เม็ดเล็กๆ
ต่อประกอบซ้อนกันหลายๆ ชั้นที่เรียกว่า
การโกจรจลุไม้จันทร์เป็นลายซ้อนไม้ ดังนั้น
แต่ละคนทำออกมาแล้วต้องไม่มีที่ติหรือ
ส่งต่องานกันไม่ได้ไม่ละจุด ที่สำคัญคือ ต้องมี
ความรับผิดชอบ

*“ผมตั้งใจไว้ว่า ถ้ามีโอกาสจะขอตอบแทน
พระมหากษัตริย์คุณที่พระองค์ท่านได้ทรงงาน
มานานและทรงงานหนักเพื่อเรา ท่านทรงดูแล
ประชาชนมานาน และทรงสอนให้เราใช้ชีวิต
อย่างพอเพียง โอกาสนี้จะเป็นโอกาสที่ผม
จะขอตอบแทนพระมหากษัตริย์คุณของ
พระองค์ท่านเท่าที่ผมจะทำได้”*

คุณสมชาย บุญประเสริฐ ช่างประติมากรรมปูนปั้นสด ที่ช่างสิบหมู่เลือก

คุณสมชาย บุญประเสริฐ ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2559 เป็นอีกหนึ่งท่านที่มาร่วมเป็นจิตอาสาในครั้งนี้ เล่าว่า “งานประติมากรรมที่ใช้ประดับแต่งรอบพระเมรุมาศตามคติไตรภูมิฉันมีสัตว์หิมพานต์ที่จะต้องมีการปั้นและออกแบบขึ้นใหม่ เพื่อใช้ตกแต่งในบริเวณพระเมรุมาศกว่า 200 ชิ้น ที่ใช้ตกแต่งบริเวณสระอโนดาตนั้นมาจากคุณสมชายที่ทางสำนักช่างสิบหมู่ได้คัดเลือกเพื่องานประติมากรรมชุดนี้”

ผลงานการสร้างสรรค์ของคุณสมชาย

มีความโดดเด่นเรื่องการบินในสายประเพณีศาสนา ผักผันมาตั้งแต่อายุ 16 ปี และสืบสายในสกุลช่างปั้นจากอาจารย์ทองร่วง เอมโอบศรี ครูช่างศิลปหัตถกรรมปูนปั้น จังหวัดเพชรบุรี ผลงานต่างๆ ของคุณสมชาย เช่น พระอุโบสถ วัดทัพโพธิ์ทอง จังหวัดราชบุรี, พระอุโบสถ วัดเจดีย์หอย จังหวัดปทุมธานี

ผลงานในแนวประเพณีได้รับการถ่ายทอดมาจากช่างปั้นชั้นครูที่ท่านสอนไว้ว่า “ให้เรียนรู้ของเก่าให้ถ่องแท้ แรกฉาน เสียก่อน ถ้าทำของเก่าได้ดีแล้ว ก็จะมีเกิดของใหม่เอง เพราะไม่มีใครทำเหมือนใคร งานที่เป็นเอกลักษณ์สิ่งใหม่ๆ จะเกิดขึ้นเอง” คุณสมชายเรียนรู้การออกแบบทั้งในแบบสากลและแบบไทย เพื่อนำมาประยุกต์ใช้สร้างความสวยงาม เช่น การออกแบบสัตว์ในจินตนาการ มีการออกแบบ

ท่วงท่าใหม่ให้ดูสง่างามมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นครุฑ นกหัสติสิงค์ สิงห์ ม้า วัว

“เมื่อทางสำนักช่างสิบหมู่ไว้วางใจเราเลือกให้ผมเป็นหนึ่งในผู้ที่มีส่วนร่วมในการปั้นสัตว์หิมพานต์ตามความเชื่อ ผมและช่างเพชรบุรีจึงทำงานกันอย่างหนัก ผมเป็นคนดูแลภาพรวมทั้งหมด ถ้าสัดส่วนไม่ได้ผมจะรีบปั้นใหม่ทันที มีการรี้อไปหลายตัวแล้ว เพราะอยากให้งานออกมาดีที่สุด แต่ก็ต้องรีบทำให้ทัน เสร็จแล้วก็จะทยอยขนย้ายมาที่บริเวณท้องสนามหลวง”

คุณสมชายกล่าวถึงการทำงานในครั้งนี้ว่า “ผมยึดแนวพระบรมราชาโหวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงสอนให้เราพอเพียง เราใช้ชีวิตอย่างพอดี และสร้างสรรค์งานดี ๆ มีความหมั่นเพียรจากพระบรมราชาโหวาทของพระองค์ การได้เข้าไปช่วยงานของสำนักช่างสิบหมู่ ได้แสดงความจงรักภักดี ผมถือเป็นที่สุดของชีวิตแล้ว” →

ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม คุณสมชาย บุญประเสริฐ หัวหน้ากับประติมากรรม ปูนปั้นสดจากเพชรบุรี เป็นหนึ่งในทีมที่ทางกรมศิลปากร คัดเลือกมาเพื่อขอให้ปั้นรูปสัตว์ที่ใช้ตกแต่งรอบพระเมรุมาศโดยเฉพาะ

Somchai Boonprasert, The Craftsmanship Descendents for sculpting from Phetchaburi Province is part of the team selected by the Fine Arts Department to sculpt the mystical animal figures adorning the cremation grounds.

ครูเสกสรร กาวินชัย ครูช่างฉลุลายไม้ นำนักเรียนจิตอาสา ร่วมถวายงาน

ครูเสกสรร กาวินชัย ครูช่างศิลป-
หัตถกรรม ปี 2556 เป็นผู้ที่มีความชำนาญใน
สาขาเครื่องไม้ การฉลุลายไม้ และสร้างสรรค
เป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ มากมาย พร้อมทั้งเป็น
ผู้ที่ถ่ายทอดงานแนวอนุรักษ์ให้กับลูกศิษย์
ไปพร้อมกัน

ครูเริ่มจับงานไม้อย่างจริงจังเมื่อตอนที่
ต้องนำไปใช้ในการสอนวิชาช่างไม้ เขียนแบบ
และช่างก่อสร้างในสาขาช่างของโรงเรียน
แจ้ห่มวิทยา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ที่ครู
สอนอยู่ ความตั้งใจคือการพัฒนาอนุรักษ์
งานฉลุไม้ และขณะเดียวกันก็เป็นงานที่สร้าง
รายได้ให้กับชุมชนด้วย ครูยังหวังว่าวิชา
การฉลุไม้นั้นจะเป็นวิชาชีพติดตัวนักเรียนที่
จบไปแล้ว

นอกจากนี้ ครูยังเป็นนักพัฒนาและยัง
เป็นผู้ที่มีความชำนาญในงานศิลปหัตถกรรม
คนสำคัญอีกด้วย จากรางวัลต่างๆ ที่ผ่านม
าอย่างเช่นในปี 2548 ได้รับรางวัลเหรียญทอง
Brussels Eureka 2005 งานวันนักประดิษฐ์โลก
และเครื่องราชอิสริยาภรณ์ Merite de
L'Invention; de Chevalier: Kingdom of
Belgium ชั้นอัศวิน เบลเยียม และในปี 2551
รางวัลยอดเยี่ยม งานวันนักประดิษฐ์นานาชาติ
สภาวิจัยแห่งชาติ และปี 2556 ได้รับคัดเลือก
ให้เป็นครูช่างศิลปหัตถกรรม โดยศูนย์ส่งเสริม-

ศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
ครูเสกสรรบอกว่า การฝึกฉลุลายไม้นั้น
ไม่ยากเลย แต่ต้องมีความอดทน และแต่ละคน
จะมีทักษะไม่เท่ากัน ผู้ฝึกฉลุลายต้องเข้าใจ
รูปร่างของลวดลายและเทคนิคต่างๆ จึงจะ
ทำให้งานนั้นออกมาเรียบร้อย และต้องฝึกฝน
บ่อยๆ จึงจะทำให้เกิดความชำนาญ

ในการสมัครเป็นจิตอาสาครั้งนี้ ครูได้
นำนักเรียนจากโรงเรียนแจ้ห่มวิทยาและ
นักศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคลำปางกว่า 10
ชีวิต เข้าร่วมถวายงานตั้งแต่ปลายเดือน
กุมภาพันธ์จนถึงเมษายน 2560 ที่ผ่านม
าโดยใช้เวลาในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์
ขับรถจากลำปางมาพักที่ครูเสกสรรเพื่อประหยัด
ในเรื่องค่าใช้จ่าย ค่าเดินทาง ซึ่งได้รับ
การสนับสนุนจากผู้ปกครองโรงเรียนแจ้ห่ม-
วิทยาและวิทยาลัยเทคนิคลำปางในครั้งนี้

ครูเสกสรรเล่าว่า เด็กๆ ที่มานั้นรับหน้าที่
ในการฉลุชิ้นส่วนดอกไม้ไหวและลวดลาย
ประกอบต่างๆ ของหีบพระบรมศพจะหมุนเวียน

กัน 2 ทีม สลับกันมาทำหน้าที่อันสำคัญนี้

*“เจ้าหน้าที่ของสำนักช่างสิบหมู่
เปิดโอกาสให้เยาวชนได้ถวายงาน ซึ่งไม่ใช่
เรื่องง่ายๆ เลย ขนาดผู้ใหญ่ยังคัดเลือกอย่าง
เข้มงวด แต่เจ้าหน้าที่ของช่างสิบหมู่ให้ความ
สำคัญกับเยาวชนอย่างมาก ใครที่ทำแล้ว
ยังไม่สวยเขาก็ให้โอกาสกลับไปแก้ไขใหม่”*

...ขอกล่าวในส่วนตัวครูและแทนนักเรียน
ทุกคนว่า “ความภาคภูมิใจ อาจจะกล่าวเป็น
วาจาได้ไม่เท่าความรู้สึกริ๊งๆ เป็นความ
ภูมิใจสูงสุดในชีวิตของตนเองที่ได้ถวายงาน
รับใช้ใกล้ชิดพระองค์ท่านที่สุดในพระราชพิธี
ครั้งนี้ ได้เป็นส่วนเล็กๆ เป็นตัวแทนของพ่อแม่
ผู้ปกครอง โรงเรียน ชุมชนอำเภอแจ้ห่ม และ
จังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นคนจิตอาสาที่ใหญ่
ที่สุด เป็นกลุ่มเยาวชนเพียงกลุ่มเดียวและ
ไกลที่สุดที่ได้ร่วมงานในครั้งนี้”

(ล่าง) ครูเสกสรร กาวินชัย และ
นักศึกษาจากวิทยาลัย เทคนิคลำปาง
ครูเสกสรรและนักศึกษาศูนย์ส่งเสริม
เพื่อใช้เป็นค่านำบับ ในการเดินทาง
ขับรถนำนักเรียนจากลำปางมาที่
กรุงเทพฯ เพื่อถวายงานด้วยความตั้งใจ

Seksan Kawinchai, The Master
Craftsmen together with his
students from the Technical
College of Lampang worked as
volunteers with the heartfelt
support from the college and
parents.

ผลงานของ คุรมงคล เหมศรี คุรุศิลป์ของแผ่นดิน สาขาช่างแกะสลัก ปี 2559 ในครั้งนี้ คุรุได้ให้คำแนะนำ ในฐานะที่ปรึกษาเรื่องเทคนิคการก่อสร้างประติมากรรม จากไม้ ที่ผ่านมา คุรมีผลงานมากมาย เช่นการซ่อมสร้างบุษบกมณฑล เรือพระที่นั่งนารายณ์ทรงสุบรรณ

Mongkol Hemsri, The Master Artisan of Thailand 2016, served as the consultant for the wood carving for this project. The master has many recognized works including renovation of the Narai Songsuban Royal Barge.

คุรมงคล เหมศรี ขอดถวายงานจนกว่าจะหมดแรง

คุรมงคล เหมศรี คุรุศิลป์ของแผ่นดิน 2559 สาขาช่างไม้แกะสลัก คุรมงคลมีความครบเครื่องในงานชั้นครู จากการได้ศึกษาเรียนรู้เชิงช่างหลากหลายแขนงในสาขาช่างไม้แกะสลัก คุรมีส่วนร่วมในการทีมซ่อมเรือพระราชพิธี และยังได้รับมอบหมายให้ทำงานซ่อมและสร้างบุษบกมณฑล เรือพระที่นั่งนารายณ์ทรงสุบรรณ และพระเวษยันตราขจร ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี ในรัชกาลที่ 7 และเป็นแม่กองควบคุมการซ่อมเรือพระราชพิธี การสร้างเรือพระที่นั่งนารายณ์ทรงสุบรรณ ซึ่งคุรมงคลได้ลงมือแกะในส่วนหน้าองค์พระนารายณ์ด้วยตนเอง สร้างความภูมิใจอันสูงสุดแก่คุรมงคลเป็นอย่างมาก

คุรุยังได้ซ่อมเรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์ รวมถึงการสร้างผลงานแบบจำลองเรือพระที่นั่งนารายณ์ทรงสุบรรณ รัชกาลที่ 9 เรือพระที่นั่งอนันตนาคราช เรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์ และเรือพระราชพิธีอื่นๆ อีกจำนวนมาก ที่จัดแสดง

ณ พิพิธภัณฑ์ศิลปะไทยร่วมสมัย (MOCA) คุรมงคลมีโอกาสเข้าไปเป็นครูที่โรงฝึกศิลปอาชีพ สอนจิตรลดา แผนกวิชา “แกะสลักไม้” ที่โดดเด่นและมีความชำนาญงานศิลป์ตามขนบโบราณที่สมบูรณ์แบบ งานราชประเพณี พระราชพิธี อันสำคัญของแผ่นดิน ในพระราชพิธีอันสำคัญครั้งนี้ แม้คุรมงคลมีอายุกว่า 80 ปีแล้ว แต่ทางกรมศิลปากรได้เชิญคุรุไปให้คำปรึกษาในเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับประณีตศิลป์ รวมทั้งในครั้งนี้ ซึ่งเป็นพระราชพิธีครั้งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทางสำนักช่างสิบหมู่ได้ขอคำแนะนำเบื้องต้นในการสร้างพระโกศจันทน์ รวมทั้งในส่วนที่มีการออกแบบขึ้นมาใหม่เพื่อความเหมาะสม

คุรมงคลพูดถึงการเข้าร่วมงานจิตอาสาครั้งนี้ว่า “ผมอายุ 80 ปี เกษียณอายุมา 20 ปี ไม่นึกว่ากรมศิลปากรต้องการให้ผมมาร่วมด้วย เป็นเกียรติมากที่เขาเชิญผม

“...ท่านทรงทำอะไรให้เรามากมาย เราอยากจะทำถวายแต่ท่านบ้าง จะมีโอกาสไหมถึงเราอยากจะทำให้ แต่มีอมันทำไม่ได้แล้ว ไม่มีแรงแล้ว แต่ปัญญาเรามีอยู่ ก็แนะนำให้เขาไปทำเท่านั้นเอง” →

ชัยวัฒน์ วรรณานนท์
ครุศิลป์ของแผ่นดิน
ปี 2554

ชัยวัฒน์ วรรณานนท์ ครุศิลป์ของแผ่นดิน ปี 2554 สาขาช่างปูนปั้นสด จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ครูชัยวัฒน์ได้คิดค้นรูปแบบศิลปะเฉพาะถิ่นขึ้น โดยนำเอาแบบศิลปะศรีวิชัยมาใช้ งานปูนปั้นจึงออกมามีเอกลักษณ์ และแฝงคติธรรม หากใครได้มีโอกาสได้ไปที่สุราษฎร์ธานี จะเห็นผลงานของครูชัยวัฒน์ในหลายแห่ง เช่น งานปูนปั้นอุโบสถและซุ้มประตู วัดดอกกระถิน อำเภอพุนพิน งานปูนปั้นวัดลินตริ อำเภอท่าฉาง งานปูนปั้นวัดพระบรมธาตุไชยา อำเภอไชยา และที่หอพุทธทาสธรรมโฆษณ์ ภายในสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

นอกจากงานด้านปูนปั้นแล้ว ครูชัยวัฒน์ได้สร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมไว้จำนวนมาก เช่น การเขียนภาพที่ผนังโบสถ์วัดคลองเตยนอกกรุงเทพฯ ภาพปริศนาธรรมที่วัดชุมแสง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เป็นต้น รวมทั้งได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรเผยแพร่งานด้านนี้ในสถาบันการศึกษาทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค

ครูชัยวัฒน์ได้อุทิศตนให้กับการทำงานศิลปะเกี่ยวกับศาสนาและร่วมก่อตั้ง “ชมรมศิลปะศรีวิชัยที่สุราษฎร์ธานี” เพราะต้องการเผยแพร่งานศิลปะให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางขึ้น โดยมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ สาธิตการเขียนภาพ จัดนิทรรศการ จัดสอนศิลปะวันเสาร์-อาทิตย์ฟรี ครูชัยวัฒน์

ครูชัยวัฒน์ วรรณานนท์ ครุศิลป์ของแผ่นดิน 2554 ครุมีความชำนาญหลายด้าน ทั้งงานปั้น และงานจิตรกรรม ในครั้งนี้ ครูเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนเขียนภาพพระราชาธิบดี ในหลวงรัชกาลที่ 9 ภายในพระที่นั่งทรงธรรม

Jayawat Wannananda, The Master Artisan of Thailand 2011, has expertise in many areas including sculpting and painting. In this project he took part in painting the works of His Majesty King Bhumibol Adulyadej in the Songtham Hall.

วรรณานนท์ ได้รับการยกย่องจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติให้เป็นผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมของภาคใต้ ประจำปี 2529 และรางวัลพระสิทธิดา-ทองคำ ผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม สาขาอนุรักษ์และส่งเสริมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย ในปี 2550 และได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติจากศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ให้เป็นครุศิลป์ของแผ่นดิน ปี 2554

ครูชัยวัฒน์ได้รับการติดต่อจากทางสำนักช่างสิบหมู่เพื่อให้เข้าไปช่วยในส่วนของภาพจิตรกรรมในพระที่นั่งทรงธรรม ซึ่งเป็นภาพพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช 46 โครงการ ที่คัดจาก 4,000 โครงการ เพื่อนำมาเขียนเป็นภาพจิตรกรรม ซึ่งทำงานร่วมกับวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และสำนักช่างสิบหมู่

ในงานจิตอาสาครั้งนี้ ครูชัยวัฒน์ใช้เวลา 100 วันในการทำงานจิตรกรรมให้ลุล่วงตามที่ทางสำนักช่างสิบหมู่มอบหมายให้

“ผมเดินทางมาจากสุราษฎร์ธานี มาพักที่สำนักช่างสิบหมู่ เข้าก็ทำงาน ที่นี้สะดวกสบายมาก คนที่เขามีจิตอาสาและอยากมีโอกาสที่จะเป็นส่วนหนึ่ง แต่ไม่มีฝีมือทางจิตรกรรม เขาก็สนับสนุนอาหารการกินให้เราได้ทำงานอย่างสะดวกสบาย”

ครูกล่าวติดตลกว่า เป็นหนุ่มน้อยคนเดียวในทีมที่มีอายุน้อยที่สุดคือ 70 กว่าไปแล้ว

“เป็นครั้งสำคัญในชีวิต มีคนในประเทศกว่า 65 ล้านคน แต่เราเป็นคนหนึ่งในจำนวนไม่กี่คนที่ได้ถวายงานที่เราคงไม่มีโอกาสอีกแล้ว เพราะอายุเราแก่เกินไปแล้ว ภูมิใจและเป็นเกียรติกับชีวิตมาก” →

The construction of the royal funeral pyre is a cultural heritage that has been passed down from the Sukhothai through the Ayutthaya periods. There have been many changes and modifications to the various stages in the construction of the royal funeral pyre and the funeral rites. These ancient rituals that have been passed on through the ages is a reflection of the glorious heritage of each period. The construction of the royal funeral pyre and the preparation of the various functions of the funeral rites requires a collaboration of both

royal household craftsmen and those who are traditional experts from every discipline.

From the book explaining the royal decorations, royal vehicles, and the royal funeral pyre, 1999, the following is an excerpt that best explains the royal funeral rites.

The architectural work, painting, sculpture, interior, and fresh ornaments must be incorporated to create the design of the funeral pyre based on the belief of the three realms of the world of Tri Bhum (Three Worlds).

The SUPPORT Arts and

Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT is tasked with the mission to seek and support the passing on of the cultural heritage for generations to come through seeking the master craftsmen and their descendents. For this significant event The Master Artisan of Thailand, The Master Craftsmen, and The Craftsmanship Descendents have come together to volunteer time and effort to honor King Bhumibol Adulyadej for the last time through the work on the royal funeral pyre.

The volunteers include Mongkol Hemsri, The Master Artisan of Thailand 2016 for woodcarving and gold leaf ornamentation, Seksan Kawinchai, The Master Craftsmen 2013 for engraving, Jukkit Suksawat, The Master Craftsmen 2015 for engraving, Daeng Chamchan, The Craftsmanship Descendents 2016 for engraving, Jayawat Wannananda, The Master Artisan of Thailand 2011 for sculpture, and Somchai Boonprasert, The Craftsmanship Descendents 2016 for sculpting. →

“The royal funeral pyre is a temporary structure that reflects the height of traditional wisdom. The ancient saying that whoever designs and constructs the royal funeral pyre is one who has mastered all the crafts. This national heritage is passed on from the masters to their students starting from the design to the construction of the structure down to the very detail of the intricate decoration. Each part of the building is the reflection of the mastery in the craft of its creator.”

**JUKKIT SUKSAWAT /
DAENG CHAMCHAN
ENGRAVING THE ROYAL
URN BY THE MASTER
CRAFTSMEN AND
THE CRAFTSMANSHIP
DESCENDENTS**

Jukkit Suksawat, The Master Craftsmen 2015 and **Daeng Chamchan**, The Craftsmanship Descendants 2016 are experts in applying lacquer and inlaying mother of pearl. These two masters have always worked hard in preserving their craft.

Mother of pearl inlaying is a craft requiring the use of shells that have been engraved to the desired designs and attaching them on the various objects using the lacquer. Mother of pearl inlaying techniques are usually used for ornamentation on talum (trays used for religious ceremonies), tieb (trays with covers) and musical instruments such as pin.

Jukkit Suksawat, has been doing mother of pearl inlay for the past 21 years. He used to be an instructor at the Karnjanapisek School (Royal College) under the Chang Sib Moo Division before leaving to do his own business in the craft of mother of pearl. He was awarded the Artisan in 2015 and most recently the Ministry of Commerce presented him the Diamond Commerce in 2017,

which is an award to honor the businessmen who have dedicated their career for the benefit of the country.

His masterpieces include the mother of pearl inlay on the doors of the Monthien Tham Building in the Temple of the Emerald Buddha, as well as the engraving of the royal casket for Princess Galyani Vadhana.

Today Jukkit continues to share his knowledge with those who are interested in the craft through modern technology such as social media and direct visits to his home. He works on mother of pearl inlay with Daeng who is The Craftsmanship Descendants.

Jukkit and Daeng have been assigned to engrave the ornaments for the royal urn from chand wood. They have to work on over

20 designs. The pieces would be put together in layers creating intricate designs. The engraving requires great skill and precision.

Speaking of his volunteer work, Jukkit said, *“As a Thai I am proud to be part of this important occasion. The King has worked for the people tirelessly for 70 years. I am a master artisan honored by SACICT, so I must do my best in this work. I am proud to be a Thai and am grateful for this opportunity to do my part in this volunteer work for His Majesty the King. I am very proud.”*

DAENG CHAMCHAN, PASSING ON THE CRAFTS

Daeng Chamchan, The Craftsmanship Descendents 2016 has been working with Jukkit for the past 21 years. He learned his craft directly from his master. His expertise is replicating the designs from temples to create ornamental objects for various important functions.

His greatest pride is working on the doors of the Monthien Tham Building in the Temple of the Emerald Buddha with Jukkit.

When talking about the work he creates, Daeng said that he does not want to sell any of them. In fact he wants to keep all of them but he knows it cannot be done.

Everyday Daeng leaves home at 5:00 AM so that he can arrive at Sanam Luang at 8:00 AM to start working. He leaves at 4:00 PM everyday to go to his home in Nakhon Pathom Province.

Engraving is a meticulous work that has to be done in a team and requires great concentration. Some of the pieces are very small. They must be put together with other pieces called engraving the chand wood to create layered designs. As a result the pieces must fit together perfectly and every artisan must be responsible for their work.

“The King has helped the people for so long teaching us to live wisely. Now that I have the chance I would do my best to repay the kindness of His Majesty.” →

SOMCHAI BOONPRASERT THE SCULPTOR CHOSEN BY THE CHANG SIB MOO

Somchai Boonprasert is The Craftsmanship Descendents 2016 spoke of his volunteer mission, *“The sculptures must be created to reflect the belief in Tri Bhum (Three Worlds), which comprises of animals from the Himmapan Forest. There are more than 200 figures that need to be sculpted to fill the royal funeral pyre area. I am the man that the Chang Sib Moo Division selected for the job.”*

Somchai is recognized for his traditional works in religious motifs. He started sculpting since he was 16 years old learning from The Master Artisan of Thailand Thongruang Am-Ot, from Phetchaburi Province. Somchai is renowned for his work in Tap Phothonng Temple in Ratchaburi Province and Pagoda Hoy Temple in Pathum Thani Province.

Teachers of traditional crafts have taught that one has to master the old forms of the art in order to create new ones. Somchai studied both sculpting in Thai and Western perspectives resulting in his adaptation of the traditional mystical animals. The traditional garuda, singha, birds, horses, and cows are given new poses and interpretations that make them even more beautiful.

“When the Chang Sib Moo Division entrusted us with this task of sculpting the mystical animals from the Himmapan Forest, my team of sculptors in Phetchaburi Province worked hard on it. I am in charge of the overall production. If any of the creatures have the wrong proportion, I will tell the sculptor to redo it.

We have reworked many figures. We have to do this within the constraint of the limited time we have. The finished works are then transported to the funeral site at Sanam Luang.”

Somchai explained, *“I follow the teachings of His Majesty the King about sufficiency. Knowing contentment in having enough and creating good works through perseverance is what I have learned to do. This is my opportunity to show my loyalty to His Majesty and is considered the biggest honor in my life.”*

SEKSAN KAWINCHAI,
THE MASTER
CRAFTSMEN 2013
BRINGS HIS STUDENTS
AS VOLUNTEERS

Seksan is an expert in woodcrafts. He is the creator of many priceless objects while teaching his crafts to students.

He started to take woodcrafts seriously when he was required to teach carpentry, which included drafting designs and construction work at the Jae Hom Wittaya

School and Technical College of Lampang in Lampang Province. He dedicated his efforts in woodcrafts because it was a local heritage that can create additional income for the community. He hopes that the skills he teaches the students will provide a career path for them in the future.

In addition Seksan is a developer and expert in handicrafts. He has been honored with numerous awards. The first is Brussels Eureka 2005 for invention and Merite de L’Invention; de Chevalier: Kingdom of Belgium, and best inventor in 2008 for best inventor by the National Research Council. SACICT also honored him as The Master Craftsmen in 2013.

He said that wood engraving is not difficult, however it requires great patience and dedication. Each person will have different skill levels. The person doing the engraving must understand the design and learn the techniques to create them. It is necessary to practice continuously to enhance one’s expertise.

For the volunteer work, Seksan choose 10 of his students

from the Jae Hom Wittaya School and Technical College of Lampang. The team drove from Lampang on weekends and they stayed at Teacher’s Council of Thailand (Kurusapha) to save costs that has been sponsored by the parents of the students.

He split them into two teams and they took turns. The students are tasked with engraving the decorative flowers on the casket.

“Even the masters are carefully selected to work on such an endeavor, so it is a very special opportunity that the students take part in this royal ceremony. The division has given special consideration to the youth in allowing them an opportunity of the lifetime. Any imperfect piece will have to be redone so the students can learn.”

Seksan explained on behalf of his students, *“This is a great opportunity to show our final respects to the late king. We are proud to be able to serve this closely to our king. I speak on behalf of the parents of the students from Jae Hom Wittaya School and Technical College of Lampang, when I say with pride that we are the biggest group of volunteers of youths that have travelled farthest to serve in this funeral ceremony.”*

MONGKOL HEMSRI WILL
WORK UNTIL HE CAN
NO LONGER DO SO

Mongkol Hemsri, The Master Artisan of Thailand 2016 in woodcarving. He is a master in the craft that he learned through the application of various arts in woodcarving. Mongkol has the opportunity to join the project →

for renovating the royal barges. In addition he has been assigned to fix and create the Busabok Mala on the Narai Songsuban Royal Barge. He also took part in the renovation of the Phra Wetchayanta Ratcharot used during the cremation of Queen Rampai Pani, wife of King Rama VII. Another moment of great pride in his life is his role in charge of the renovation of the Narai Songsuban royal barge. The greatest honor was his assignment to carve the face of Narai on the royal barge.

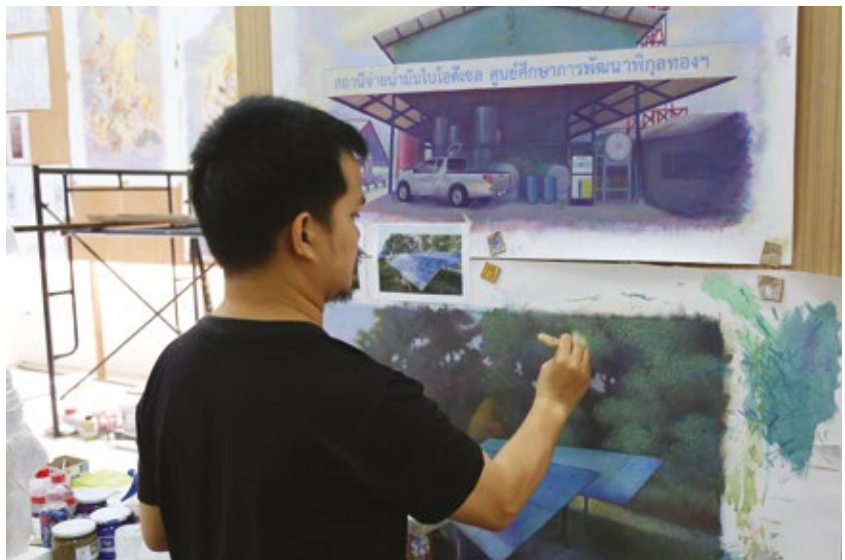
Mongkol was also in charge of the renovation of the Suphannahong royal barge. He also carved miniature models of the royal barges used during the reign of King Rama IX including the Narai Songsuban, the Anantanakraj, the Suphannahong, and the other barges that are now on display at the Museum of Contemporary Art (MOCA).

Mongkol was a teacher at the training facility in the Chitralada Palace for woodcarving. He specializes in the craft of traditional woodcarving used in important royal functions.

In this important royal ceremony, the Department of Fine Arts invited Mongkol, who is now 80, to consult about the visual arts used in this most important function of all. The Chang Sib Moo Division asked his advice on creation of the chand casket.

Mongkol spoke about the volunteer work, *"I am 80 years old now. I have retired for 20 years, it is a great honor that the Department of Fine Arts invited me."*

"His Majesty has done so much for us. It is our turn to do what we can for him. My hands can no longer work. I do not have the strength

but my mind, my knowledge, and experience is still useful."

JAYAWAT WANNANANDA,
THE MASTER ARTISAN OF
THAILAND 2011

Jayawat Wannananda, The Master Artisan of Thailand 2011 for sculpture from Surat Thani province, pioneered his own technique in sculpting traditional art forms. He applied the Srivijaya forms in the sculpture creating elegantly distinctive works that

are imbued with religious morality. Anyone visiting Surat Thani province would get to witness the works of Jayawat in many places such as the sculpture for the ordination hall and door arches at Don Krathin Temple, Phun Phing District; sculpture at Santi Temple, Tha Chang District; Phra Borom That Chaiya Temple, Chaiya District; and Bhudadas Thammakos at the Arts and Cultural Studies Center, Rajabhat Institute Surat Thani Province.

In addition to sculpture, Jayawat is also a master of painting.

His works include the murals in the Klong Toey Nok Temple, Bangkok and Chumsang Temple, Panat Nikom District, Choburi Province. He is also invited as the guest lecturer in many leading educational institutions. He was also instrumental in the creation of **“Srivijaya Art Club in Surat Thani Province”** with the goal to promote the appreciation for arts to a wider audience. He promotes many different activities such as painting, exhibitions, and art classes on Saturday and Sunday for free. Jayawat was honored by the National Culture Committee in 1989 as the expert in Southern culture, Phra Sithitada Award for the Preservation of Culture and Way of Life in 2007, and the SUPPORT Arts and Crafts Inter-

national Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT honored him as The Master Artisan of Thailand in 2011.

Jayawat was invited by the Chang Sib Moo Division to assist in overseeing the fine arts direction for the Songtham Hall. The theme of the paintings is derived from 46 of the 4,000 royal projects initiated by King Bhumibol Adulyadej. The theme would be interpreted and created as the mural painting done by the Poh Chang College of the Rachamongkol Technology Rattanakosin University and Chang Sib Moo Division. This volunteer project took 100 days to complete the assignment given by the Chang Sib Moo Division.

“I have travelled from Surat Thani Province to stay at the Chang Sib Moo Division. It is very convenient for me to start work in the morning. I think they are very supportive of the volunteers who have come to work.”

Jayawat also joked that he is the youngest of the team being over 70 years old.

“There are 65 million people in Thailand. I am one of the chosen few who has been selected for this chance in a lifetime to show my appreciation to the King. I am already old so this is my last chance for which I have great pride.” LT

พระเมรุมาศองค์นี้ เป็นพระเมรุมาศที่มีขนาดใหญ่กว่าทุกครั้งที่ผ่านมา คือมีความกว้างด้านละ 60 เมตร สูง 50 เมตร 49 เซนติเมตร ภายในบริเวณจะประกอบด้วย 5 อาคารหลักๆ

- พระที่นั่งทรงธรรม - สำหรับเป็นที่ประทับและบำเพ็ญพระราชกุศล และสำหรับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เฝ้า
- พลับพลายก - สำหรับรับพระบรมศพลงจากราชรถ และใช้สำหรับเจ้านายฝ่ายในกราบถวายบังคมพระบรมศพ
- ศาลาลูกขุน - ที่เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทของข้าราชการ
- ทับเกษตร - อาคารที่พักของข้าราชการที่ร่วมพระราชพิธี
- ทิม - ที่พักสำหรับพระภิกษุสงฆ์ เจ้าพนักงาน แพทย์หลวง

The King Rama IX Royal Funeral Pyre will be made larger than before.

The Royal Funeral Pyre will be 50.49 metres high and 60 metres width with seven-tier roof and a spire from the ground at Sanam Luang.

- The Phra Thinang Songtham has been conceived as a contemporary structure with a unique design. Its primary function will be to shelter His Majesty King Maha Vajiralongkorn as he presides over the funeral ceremony. Joining him there will be other members of the royal family, visiting heads of state, Cabinet ministers, senior officials, foreign ambassadors and other honoured guests.
- Plub Pla Yok Pavilion - where the late Thai King Bhumibol Adulyadej's body was carried for lying-in-state.
- The Look Khun Pavilion - for civil servants
- Ka-Sert Pavilion - lobby for civil servants
- Tim - for the monk at the funeral, royal doctors and civil servants.

กำวักกล้า - ผลงาน โคมไฟจากกรงนกจำนวน 22 ชิ้นนี้ มาจากการทำางานของช่างทำกรงนกในชุมชนบ้านในด่าน อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ทุกขั้นตอน ทำด้วยมือทั้งหมด และนำไปติดตั้งให้กับสยามดิสคัฟเวอรี เมื่อธันวาคม 2016 ที่ผ่านมา

A brave step forward – this 22 bird cages set is the handiwork of the Ban Nai Dan community, Tha Sala District, Nakhon Sri Thammarat Province. It was installed at the Siam Discovery in December 2016.

Sustainable Crafts

“ดีไซน์สร้างชุมชน”

— **Sustainable Crafts** —
Design for the Community

โครงการพัฒนามลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรม เพื่อความยั่งยืน หรือ Sustainable Crafts เป็นการนำนักออกแบบไปทำงานร่วมกับ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ทำให้ต่างฝ่ายต่างได้ เรียนรู้และเกิดการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ร่วมกัน โดยที่ชาวบ้านยังใช้ชีวิตเหมือนเดิม ไม่เปลี่ยนแปลง

Sustainable Crafts project is developed to create the opportunity for designers to work with the social enterprise in the community. It fosters an environment of learning together ensuring that the villagers' way of life is preserved.

ในปีที่ผ่านมา SACICT หรือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ได้นำผลงานต้นแบบด้านศิลปหัตถกรรมจากโครงการที่กล่าวมานี้ จำนวน 10 กลุ่ม จาก 10 ดีไซน์เนอร์ ไปจัดแสดงในงานอินทีเรียไลฟ์สไตล์ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งได้รับการตอบรับอย่างดีเยี่ยมจากลูกค้าชาวญี่ปุ่น จนต้องมีการพัฒนาต่อเนื่องในปีนี้ คุณศุภชัย แก้วทองงค์ นักสร้างสรรค์ผู้ชนะรางวัล Innovative Craft Award ปี 2015 คือหนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการที่นำผลงานไปจัดแสดงในครั้งนั้น และพัฒนาจากดีไซน์เนอร์สู่ผู้ประกอบการที่ทำงานร่วมกันกับชุมชน ในวันนี้ SACICT ได้ติดตามรูปแบบการทำงาน แนวคิดของการสร้างธุรกิจกับชุมชน มานำเสนอ

ICA Award เป็นจุดเริ่มต้น

ศุภชัย แก้วทองงค์ ได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวด Innovative Craft Award หรือ ICA ปี 2015 จากผลงานโคมไฟ “จาก” ที่ได้แรงบันดาลใจจากทรงนกและลูกจากเทคนิคสำคัญที่ทำให้คว่ำรางวัลในครั้งนั้นก็คือ การศึกษารูปแบบของการทำทรงนก

ภูมิปัญญาท้องถิ่นจากชุมชนพื้นนครศรีธรรมราช เมื่อได้เงินรางวัลจากการประกวดครั้งนั้น จึงตัดสินใจจดทะเบียนบริษัทในเวลาไม่นาน และทำเรื่องขออนุญาตที่ได้รับรางวัลจาก SACICT ไปออกงานแสดงสินค้าต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ

“ผมไม่อยากจะจบแค่งานประกวด จึงได้ขออนุญาตทาง SACICT นำแบบมาแสดงในงาน BIG&BH และจัดเป็นนิทรรศการ เมื่อกลางปี 2015 สามเดือนหลังจากได้รางวัล แล้วก็ลุยต่อส่งประกวด Design Excellence Award (DEmark) ซึ่งเป็นอีกรางวัลที่สร้างมาตรฐานให้กับสินค้าส่งออกของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ตรงนี้ผมต้องการสร้างมาตรฐาน เพื่อเปิดประตูไปสู่ต่างประเทศ เราได้เห็นตลาดที่กว้างขึ้น จากนั้นก็ได้คัดเลือกไปออกงานมิลาน ดีไซน์ วีค ต่อ”

ตามด้วยงานเทศกาลนวัตกรรมนานาชาติ หรือ IICF ของ SACICT เมื่อปี 2016 ที่ผ่านมามีการพัฒนาในรูปแบบใหม่ จากเดิมเป็นโคมไฟขนาดใหญ่ พัฒนามาเป็นโคมไฟติดฝาผนังแบบครึ่งลูก ซึ่งได้รับการตอบรับในทันที มีลูกค้านำไปใช้ที่ร้านอาหารของโรงแรมในจังหวัดระยองและที่อื่นๆ และยังมีโอกาสต้อนรับลูกค้า

จากต่างประเทศที่เดินทางมาดูแลแหล่งผลิตในจังหวัดนครศรีธรรมราชอีกหลายครั้ง มีออเดอร์จากต่างประเทศต่อเนื่องมาตลอด และผลงานล่าสุดคือ การกระโดดข้ามรุ่นจากงานชาวบ้านไปสู่งานระดับสากล

“จาก” ขึ้นห้าง

ผลงานที่เรียกว่าเป็นการขกข้ามรุ่นคือการออกแบบโคมไฟจำนวน 1 ชุด 22 ชิ้น ให้กับสยามดิสคัฟเวอรีเมื่อธันวาคม 2016 ที่ผ่านมา

“สยามพิวรรณ์อยากได้โคมไฟที่มีความเป็นไทย จึงได้แนะนำผมและให้ผมกลับไปทำที่บ้าน ออกแบบมานำเสนอเขา จนนำมาสู่การทำสัญญาในรูปแบบสากล มีเรื่องของกำหนดเวลา และมีการปรับถ้าเราเลยกำหนดหรือผิดสัญญา”

การทำงานก็ต้องปรับให้เป็นสากลด้วย คือต้องมีกระบวนการจัดการในการผลิตแบ่งเป็นขั้นตอน ขั้นตอนไหนที่ยากและจะก่อให้เกิดปัญหาศุภชัยจะเข้ามาดู จากนั้นจะมีใบตรวจงาน 3 ครั้ง จนกระทั่งจบสุดท้ายตามระยะเวลาส่งมอบ →

กระบวนการ ระบบต่างๆ เหล่านี้ ศุภชัย นำมาจากประสบการณ์ทำงานเมื่อก่อนตอนที่เป็นนักสร้างสรรค์ให้กับโรงแรมบันยันทรี และมีความรู้ในเรื่องของกระบวนการผลิตในระดับอุตสาหกรรม จึงนำระบบต่างๆ ในโรงงานมาปรับใช้กับการทำงานแบบชุมชนที่ต้องไม่ตั้งหรือยึดหยุ่นจนเกินไป รวมทั้งการสื่อสารในระดับที่ชุมชนเข้าใจและเรียนรู้ไปพร้อมกัน

ในวันติดตั้ง คุณศุภชัยพาช่างจากชุมชนไปดูความเรียบร้อยด้วย หลังจากที่มีการปรับการทำงานให้เป็นระบบมาระยะหนึ่งแล้ว

“งานชุมชนที่ผมพูดกับเขาผมไม่ได้พูดเล่น ตอนนี้อยู่บนห้างแล้ว เห็นไหมว่าเรามาไกลมาก มันทำให้เขาเชื่อมั่น พอความเชื่อมั่นมา เวลาที่เราคุยเขาจะเชื่อใจมากขึ้น และอยากจะทำให้เขาดูว่าการทำงานต้องมีระบบและจะเกิดปัญหาได้ ถ้าเราไม่ควบคุมกระบวนการผลิต ทำให้หัวหน้าช่างและผู้นำชุมชนเรียนรู้ไปพร้อมกัน”

ส่งเสริม สนับสนุน งานศิลปหัตถกรรมในชุมชน

เทรนด์ของโลกได้มีการเปิดรับผลิตภัณฑ์ที่มาจากธรรมชาติ และให้ความสำคัญกับงานแฮนด์เมดมากขึ้น รวมทั้งงานชุมชนยังมีอัตลักษณ์ ลอกเลียนแบบได้ยาก ในเมืองไทยมีอยู่มากมายหลายชุมชนที่ต้องการการเจียรไน และสร้างให้เกิดมูลค่าเพิ่มแบบเดียวกับชุมชนกรงนกบ้านในด้าน อำเภอบ้านคา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ศุภชัยกำลังดำเนินการร่วมกับหน่วยงานราชการต่างๆ ในเวลานี้ และที่ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องในปีนี้เป็นโครงการ Sustainable Crafts

ซึ่งเป็นโครงการที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้ที่ยั่งยืนโดย SACICT ได้พัฒนาคนรุ่นใหม่เพื่อสืบทอดและสร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรมในชีวิตประจำวันร่วมกับช่างและชุมชน

สำหรับทางอวน ศุภชัยได้ลงไปศึกษากระบวนการต่างๆ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ดั้งเดิมที่ใช้ซึ่งเริ่มจะสูญหาย

“ทางอวน คือใยของลูกจากที่นำมาตีจนกลายเป็นเส้นเล็กๆ แล้วนำมาทอเป็นผืนสมัยก่อนใช้จับกุ้งและเคย ซึ่งมีขนาดตัวเล็กมากๆ แต่พอเส้นใยในลอนเข้ามา การทอด้วยทางอวนก็ลดความจำเป็นลงไป”

ทางอวนผ่านกระบวนการคิดและพัฒนา มาหลายรูปแบบ สีสัน ปรับเปลี่ยนลวดลายทอ เปลี่ยนวัสดุคุณภาพ ให้เหมาะกับตลาดญี่ปุ่นที่เป็นตลาดราคาสูง

“ตลาดญี่ปุ่นเราได้ออร์เดอร์กลับมา ทีมจากญี่ปุ่นเขามาช่วยแนะนำเรื่องแบบทอสี และพอลอกตลาดอีกที ก็ได้รับการตอบรับจากตลาดบน กลุ่มลูกค้าที่ซื้อสินค้ามีราคาได้ ทำให้มั่นใจว่าเราถูกทางแล้ว และโรงแรมบันยันทรีก็ต้องการผลิตภัณฑ์จากทางอวนเพื่อจำหน่าย ในร้านกิตติ์ช็อปของโรงแรมทุกสาขา ด้วยการเข้าไปร่วมพัฒนากับชุมชนเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ และช่วยชุมชนไปพร้อมกัน”

การเข้าร่วมโครงการ Sustainable Crafts นั้นไม่ได้เปลี่ยนวิถีชีวิตและยังสามารถจะใช้ภูมิปัญญาดั้งเดิมที่ตนเองทำมาตั้งแต่อดีต แต่เป็นการช่วยพัฒนา งานศิลปหัตถกรรมไทยนั้นได้คงอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่งปัจจุบันชาวบ้านกว่า 40 ชีวิตได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ จากภูมิปัญญาเดิมจากการทำกรงนกในชีวิตประจำวัน ของบ้านในด้าน อำเภอบ้านคา หรือถักทอทางอวน

บ้านหน้าทับ อำเภอบ้านคา จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ต่อยอดไปสู่สินค้าดีไซน์ในอีกมิติหนึ่ง

คุณศุภชัย ในฐานะนักสร้างสรรค์และผู้ประกอบการ ใช้เวลาครึ่งชั่วโมงขับรถไปดูการทำงานของสองหมู่บ้าน และใช้ชีวิตกับครอบครัวในถิ่นที่เกิด ได้นำความรู้ทั้งหมดประสบการณ์ในการทำงานที่สั่งสมมาทั้งชีวิต กลับมาบ้าน กระจายงานให้กับชุมชน และทำงานในอีกรูปแบบ

“เราเรียนรู้ระบบมาแล้ว ก็ต้องเอาระบบมาปรับใช้ การทำงานร่วมกับชุมชนบางครั้งเราก็ต้องฉีกระบบเก่าที่เรียนมา และกล้าพัฒนาสิ่งที่จะทำให้ชุมชนพัฒนาไปด้วยกัน”

หางอวนสู่งานดีไซน์ การถักทอหางอวนของบ้านหน้าทับ อำเภอบ้านคา จังหวัดนครศรีธรรมราช ก็เป็นอีกโครงการของศุภชัยเข้าไปพัฒนาในรูปแบบใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่สินค้าดีไซน์ในอีกมิติหนึ่ง

“Hang Uan” for design – Na Tab, Tha Sala District, Nakhon Sri Thammarat Province is another project headed by Supachai in developing innovative designs.

เบื้องหลังความสำเร็จ ทุกขั้นตอนในการทำงานจะกำเนิดที่ชุมชนของช่างทรงงานจนเสร็จก่อนที่จะลำเลียงไปยังลูกค้าปลายทาง

Behind the scenes of success –each process originates in the community before delivery to the client.

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand or SACICT supported the members by bringing the works of 10 crafts from 10 designers to be exhibited at the Interior Lifestyle Exhibition in Japan. The works were very well received by Japanese consumers, thus the products have further been developed this year.

Supachai Klaewtanong, is one of the designers, who won the Innovative Craft Award 2015. His works were also featured in the

exhibition in Japan. He is one of the examples of a designer who has graduated to becoming a business owner by working closely with the community. SACICT takes this opportunity to present his works and ideas in developing products with the community.

ICA AWARD AS THE STARTING POINT

Supachai Klaewtanong, is the winner of the Innovative Craft

Award or ICA in 2015 from the lamp design “Jaak”. The inspiration came from the birdcage and Jaak fruit. The techniques for the development of the winning lamp product design came from the careful study of the cage making from the community in Nakorn Sri Thammarat province. Soon after he started to register his company and sent his application to SACICT in order to present his products locally and internationally.

“I don’t just want to compete in a design competition, so I asked permission from SACICT to show my work in BIG&BIH. I eventually registered my company in mid 2015. Then I applied for the Design Excellence Award (DEmark), which is an award for export standard by the Department of International Trade Promotion. It is my goal to develop a standard that would be conducive for my opportunities to penetrate the international market. In addition it was a great opportunity for me to see a wider market. After that my work got selected for show at the Milan Design Week,” said Supachai.

The next milestone for Supachai is joining the International Innovative Craft Fair or IICF 2016. The product was further developed from a large lamp to a half piece that can be attached to the wall. The response was immediate. One customer purchased it for a hotel restaurant. Many foreign customers were also interested to visit the production source in Nakorn Sri Thammarat province. Today he has been enjoying continuous international orders, a major jump from a simple traditional community product. →

“JAAK” RECOGNIZED IN DEPARTMENT STORES

The project that has spring boarded Supachai’s work to a different arena is the design for a 22 pieces set for Siam Discovery in 2016. *“Siam Piwat wanted a set of lamps that reflected the Thai identity. From the brief I went back to work on a design that interpreted Thai identity in a contemporary way. However, some of the challenges was finishing it in time to ensure that I did not default on the contract.”*

The work process had to also be improved to meet the international requirements to minimize the problems. Supachai developed a process so that he can monitor

the quality in three steps prior to delivery to the customers.

The work process comes from Supachai’s experience as the designer for Banyan Tree Hotel. He used his knowledge in industrial production used in the hotel to adapt the community work process. The workflow must have the right mix of flexibility and a good communications process with the community to create a good understanding of the brief together.

On the day of the installation Supachai also brought the people from the community after adapting the work process. “When I told the people in the community that I would take their work to the next level, I was not joking. I told them that we have come a long way. I want them to be confident to gain

their trust. I want to show them that proper work needs a good process to avoid problems. Whenever we start a production I work with the head craftsmen and the community leaders so they understand the brief.”

SUPPORTING THE COMMUNITY HANDICRAFTS

The global trend is demanding products made from natural materials that are hand made. Each community has a unique identity that cannot be copied, which is abundant in Thailand. These communities have the potential for being developed and creating value added for the local products in the same way as Ban Nai Dan,

Tha Sala District, Nakorn Sri Thammarat province. Supachai is currently working with the local government agencies to continuously ensure the product development. This year the products have been showcased in the Sustainable Crafts project organized by SACICT. The project has the goal to develop a new generation working with community artisans that is dedicated to create innovative handicrafts designs that can be used in contemporary life.

Supachai carefully studied the production of “Hang Uan” or the

Jaak fibers that are rapidly disappearing. *“Hang Uan is the Jaak fibers that have been beaten into fine threads and woven into nets to catch shrimps that are very small. However, with the introduction of nylon, these natural fibers started to lose their importance.”*

Supachai breathed new life into this natural fiber by creating more colors and introducing new weaving designs making it suitable premium Japanese market.

“We have a lot of orders from Japan. The team from Japan came to

work with us to provide advice about the colors. The result was good response from the upper market that can afford to buy higher priced products. This made us confident that we have come the right way. In addition Banyan Tree Hotel also ordered products to be sold in the gift shops of all branches of the hotel. This joint effort with the community has created a distinctive product that would enhance the development of the people.”

The Sustainable Crafts project has brought a change in the development of the traditional folk wisdom of the communities bringing sustainable handicrafts. Today over 40 lives have been changed through the development of new products from the wisdom of the people from making birdcages as part of the daily routine at Ban Nai Dan from Tha Sala District. On the other hand the people of Ban Na Tab, Tha Sala District, Nakorn Sri Thammarat province, have developed their skills in weaving the Jaak fibers.

Supachai as the designer and entrepreneur takes a 30-minute drive commuting between the two communities. He has the opportunity to live in his birthplace using his knowledge and experience to develop and transform the community creating jobs for the people.

“I have learned the process so I use it to develop the community changing the old ways that the people work to create something different. In this way the people in the community can grow together.” **LT**

ศูนย์การเรียนรู้ ของเล่นโบราณ

— **GRANDPARENTS TO GRANDCHILDREN:**
The Cultural Learning Center

"ที่สุดของความภูมิใจ" พิธีมอบโล่เชิดชูเกียรติทายาทศิลปหัตถกรรมปี 2560 ที่จัดขึ้นภายในงานวันศิลปินแห่งชาติ ซึ่ง SACICT จัดขึ้นทุกปี โดยในปีนี้มีนางอภิรดี ตันตราภรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน

Moment of pride the award presentation ceremony for the Craftsmanship Descendents 2017 organized by SACICT annually – This year the award was presented by the Minister of Commerce, Apiradi Tantraporn.

แหล่งเรียนรู้วัฒนธรรม ชุมชนปู่สอนหลาน

ของเล่นโบราณเป็นงานหัตถกรรมที่มีการส่งต่อในเรื่องราวของศิลปวัฒนธรรมในอดีตจากรุ่นสู่รุ่น แฝงไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ และบอกเล่าเรื่องราว เรียนรู้ได้ในหลากหลายมิติไปพร้อมกัน เป็นงานหัตถกรรมที่เข้าถึงชุมชนได้ง่ายที่สุดสาขาหนึ่ง

คุณทวีทรัพย์ นามขจรโรจน์ เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ได้รับการคัดเลือกและเชิดชูให้เป็นทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2560 งานของเล่นโบราณ จาก SACICT หรือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) โดยเริ่มสะสมของเล่นโบราณมาตั้งแต่คุณปู่ สู่คุณพ่อ จนถึงรุ่นคุณทวีทรัพย์ นามขจรโรจน์ จึงเริ่มทำของเล่นโบราณถึง 15 ชนิด และถ่ายทอดให้กับคนในชุมชนด้วย อาทิ ป้องแป้ง, จักจั่น (ดินทรงกลมผูกติดกับไม้ เหยียงแล้วเกิดเสียง), ไม้ทรรษา/ธงสะบัด (กระดาษสี ม้วนใส่ไม้พอสะบัดแล้วจะยัดจากกระบอกแล้ว หดกลับที่เดิม), คอปเตอร์ไม้ไผ่, ว่าว, บาร์คู๋ (ตุ๊กตาดิลังบน

ตะเกียบ), กังหันลั่นสะเทือน, กังหันเสียง, หุ่นเชิด, ฟิล์มเอกซเรย์, รถที่มีเสียงดังเวลาเข็น (เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องคาน ล้อ เพลา) โดยจำหน่ายตามงานต่างๆ และเป็นสื่อการสอนในวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 มาเป็นเวลาถึง 10 ปีแล้ว

จนในปีนี้ คุณทวีทรัพย์จึงได้ตัดสินใจเปิดเป็น "พิพิธภัณฑ์ของเล่นพื้นบ้านรุ่งอรุณทวีวัฒนา" บนเนื้อที่กว่า 150 ตารางวา ติดถนนศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ขึ้น

คุณทวีทรัพย์อธิบายว่า ของเล่นโบราณหมายถึงของเล่นที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน ของเล่นพื้นบ้านบางชนิดเกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้าน หลายชนิดยังคงมีการละเล่นแบบเดิมและหลายชนิดมีการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ๆ ตามยุคสมัย เช่น ว่าว พบว่ามีต้นกำเนิดเมื่อต้นสมัยรัตนโกสินทร์ โดยชาวจีนเป็นผู้นำมาเผยแพร่ในเส้นทางการค้าขาย พอเข้ามาในสยามจึงมีการดัดแปลงพัฒนามาเรื่อยๆ จากว่าวโบราณกลายเป็นของร่วมสมัยในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีลูกข่าง การละเล่นชนิดนี้มีมานานับร้อยปี ไม้ต่อขา การละเล่นสมัยโบราณที่ยังสืบทอดมาหลายชั่วอายุคนจนถึงปัจจุบัน →

ของเล่นโบราณจึงไม่ใช่แค่ความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังบอกเล่าเรื่องราวในหลายๆ มิติ ประเพณี วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ ผ่านยุคสมัย

สำหรับพิพิธภัณฑ์ของเล่นพื้นบ้าน รุ่งอรุณทวีวัฒนา แบ่งเป็น 4 โซน คือ ของเล่นโบราณจากวัสดุธรรมชาติ เช่น ทำจากต้นกล้วย ต้นไม้ ต้นลาน กระจา มะพร้าว ทางมะพร้าว สะท้อนในเรื่องของสังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น โซน 2 โลหะสังกะสี เช่น รถไถลาน เรือไถลาน ตุ๊กตา ไชลานต่างๆ โซน 3 พลาสติก มีตั้งแต่ลูกข่างพลาสติก ทดแทนลูกข่างจากไม้ ตุ๊กตาพลาสติกแบบต่างๆ โซน 4 ของเล่นตามหลักวิทยาศาสตร์พื้นฐาน เช่น การสร้าง

จุดศูนย์ถ่วง “เดินกะลา” “ไม้ต่อขา” กลุ่มของเล่นแรงยกอากาศ “คอปเตอร์ไม้ไผ่” แรงดันอากาศ “พะโพะ” (กระบอกไม้มีแกนตันเข้าไปให้เกิดเสียง)

ในแต่ละโซนจะเริ่มจากการอธิบายวิธีการเล่นเรื่องราวต่างๆ ต่อจากนั้นจึงให้ทดลองเล่นและทำกิจกรรมการประดิษฐ์ของเล่นที่จะทำให้เห็นถึงภูมิปัญญาเดิมและกระตุ้นให้คนรุ่นใหม่เกิดความคิดสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมการทำขลุ่ยเสียงนก กิจกรรมนี้เพื่อให้รู้หลักการการเกิดเสียง ประกอบด้วยท่ออากาศ ลิ้นขลุ่ย ดันชัก เมื่อเป่าลมแล้วเกิดการสั่นสะเทือน มีคลื่นเสียง เลียนแบบเสียงนกได้ถึง 5 ชนิด ผู้ร่วมกิจกรรมสามารถร่วม ประยุกต์วัสดุอื่น ๆ มาใช้ทดแทนได้ เช่น ใช้ท่อ PVC อะลูมิเนียม

หรือหลอดขาไปมุก ฝึกออกแบบให้เกิดความสวยงาม มีอัตลักษณ์มากขึ้น

“ในความคิดตั้งใจของศูนย์การเรียนรู้ เราพบว่าปัญหาของยุคสมัยนี้คือการแยกส่วนต่างคนต่างอยู่ ในกิจกรรมของเราจึงเน้นให้พ่อแม่สอนลูก ลูกสอนหลาน น้ำสอนหลาน เกิดการถ่ายทอดระหว่างรุ่นต่อกัน คนต่อคนมากกว่าการอยู่กับเทคโนโลยี ประการต่อมาต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวในแต่ละยุคสมัยผ่านของเล่น กิจกรรมต่างๆ มุ่งส่งเสริมให้ผู้ประดิษฐ์ ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และสาม เป็นการเชื่อมโยงผู้คนที่อยู่ในเมือง ซึ่งมีทั้งปัญหาการปรับตัว ครอบครัว เข้าสู่สังคมด้วยกิจกรรมต่างๆ”

พิพิธภัณฑ์ของเล่นพื้นบ้านรุ่งอรุณ-ทวีวัฒนาสามารถรับนักเรียนได้ครั้งละ 150 คน และเริ่มเปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการเมื่อต้นเดือนสิงหาคม 2560 ที่ผ่านมา ในระยะแรกๆ เริ่มจากกลุ่มเล็กๆ ครอบครัวยุโรป ก่อนที่จะเริ่มรับนักเรียนจำนวนมาก ช่วงเปิดเทอมในเดือนตุลาคม 2560 นี้

ในขณะที่การรับเชิญไปออกงานในที่ต่างๆ ในปีนี้มีอย่างต่อเนื่อง เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งชาติ ปี 2560 อิมแพค เมืองทองธานี, กิจกรรม “การละเล่นแฝงการเรียนรู้ ศิลป สมาธิ ปัญญา รากแก้ว ศาสนทายาท” ที่สนับสนุนโดย SACICT, สัมมนา “มหัศจรรย์ของเล่นจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน “โครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์การออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และกิจกรรมที่ TK Park สำนักงานอุทยานการเรียนรู้

คุณทวีทรัพย์ ในฐานะทายาทศิลปหัตถกรรม 2560 ได้มีการปรึกษาและเตรียมต่อยอดงานของเล่นโบราณให้กับคนรุ่นใหม่ กลุ่มนักออกแบบ เพื่อทำให้เกิดการใช้งานเพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมการประกวดการออกแบบของเล่นโบราณ หรือพัฒนาในกระบวนการผลิต ให้สามารถเผยแพร่ไปสู่ชุมชนได้มากขึ้น ร่วมสมัยมากขึ้น

“คนรุ่นใหม่มักจะไปอยู่ในบริษัทขนาดใหญ่กันหมด กิจกรรมนี้จะช่วยถึงให้เขาเห็นความสำคัญ เมื่อก่อนเขาเคยเล่นมาก่อน จะช่วย

สร้างแรงบันดาลใจ ต่อยอดของเล่นโบราณไปสู่คนรุ่นใหม่ได้มากขึ้นในอนาคต” →

“เรียนและเล่น” ของเล่นโบราณไม่ใช่แค่เพียงการบอกเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และการเรียนรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์พื้นฐานของเด็กๆ ประถมวัยได้อย่างเพลิดเพลินอีกด้วย

Traditional toys do not only speak of the past by they are instrumental in developing the imagination and learning of sciences in young children, while being entertaining.

Traditional toys are handi-crafts. They are cultural gems that have been passed from generation to generation. It is imbued with creativity and relates stories developing learning in many different dimensions. These handi-crafts are the best means for appreciating the wisdom of a particular community.

Taweasap Namkajornroj is another person honored as the Craftsmanship Descendents of 2017 in the craft of traditional toy making by The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT. These toys were collected since the days of his grandfather to his father and eventually to Taweasap himself, who then shared it with his community. These toys include pong pang, cricket (round clay is attached to a stick and when hurled would make a sound), happy flag (colored paper in a cylinder that will be extended when thrown and can be kept back into the cylinder),

wooden copter, kites, double bar (dolls walking on chopsticks), paper windmills, puppets, X-ray films, and pulley carts that make noises when moving (to teach children about the support beams, wheels, and axle in the car). The toys are sold at many events and often are used to teach basic science for elementary school children for the past 10 years.

This year Taweasap has decided to open the “Traditional Toys Museum of the Rung Arun Thawi Watthana Community” on an area of 150 square yard on Sala Thammasop Road in Thawi Watthana District, Bangkok.

Taweasap explained that traditional toys are toys that have been passed on from generation to generation. Some of these traditional toys are created from the folk wisdom in the community. Many of the toys are created based on the original tradition and many are new. The kite is one such item having its roots from the Chinese merchants who travelled to

Bangkok in the early Rattanakosin period. The traditional kites brought by the Chinese merchants have been modified and adapted to the modern form that we see today. Another toy is the spinning top, which has been played for over a hundred years but is still popular today.

Traditional toys are not just for entertainment but they embody many dimensions including tradition, culture, science, and innovativeness of each period.

The “Traditional Toys Museum of the Rung Arun Thawi Watthana Community” is divided into four zones based on the materials used to make the toys. The first zone is natural material including toys made from banana trees, bamboo, palms, or parts of the coconut tree. These reflect the culture and local folk wisdom. The second zone is metal. These include the various types of winding toys like cars and dolls. The third zone is plastic which includes plastic tops that replaced wooden ones and various types of plastic toys. The fourth zone includes toys made from basic scientific principles. These toys include balancing such as walk on the coconut and wooden stilts; air lift practice such as wooden copter; and pressure such as the Pa-Poh (wooden cylinder that makes noise when pushed).

In each zone there would be an explanation before allowing visitors to try the toys. In addition a workshop to pass on the traditional folk wisdom would be conducted such as creating toys that mimic bird sounds. Many different materials would be experimented so visitors can hear the sound made. The demonstration would show that the combi-

nation of the materials could create five unique bird sounds. The visitors can also share their ideas and create new toys from materials like aluminum and straws.

“The first goal of the museum is to create a learning environment where everyone learns together. I think that the problem today is too much individualism because of dependence on technology. At the museum parents and family members work and learn with the children. The second goal is to relate the stories of the different generations through toys. Finally the third goal is to connect the people who live in the city to the family through various activities,” said Taweasap.

The “Traditional Toys Museum of the Rung Arun Thawi Watthana Community” can accommodate

up to 150 students. It has officially opened its doors in early August but is still not accepting large groups of students. The museum expects to operate at full capacity during the school break in October 2017.

Taweasap explained that he is still continuously invited to join many events such as the Science and Technology Fair 2017 at Impact Muang Thong Thani and the Playing for Learning: Roots of the Religion supported by SACICT, Miracle of Traditional Toys by the Phd. Program in Visual Arts Design, Faculty of Arts, Burapha University, and activities at TK Park.

Taweasap as the Craftsmen Descendents 2017 is already planning how to further the appeal of the traditional toys. He is currently working with designers to improve

นางอัมพวัน พิชาลัย ผู้อำนวยการ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) กำลังเยี่ยมชมผลงานของทายาทศิลปหัตถกรรม และพูดคุยแลกเปลี่ยนถึงแนวทางที่ SACICT จะนำไปพัฒนาต่อยอดต่อไป

Amparwon Pichalai, CEO of SACICT visits the presentation of the Craftsmanship Descendents and discusses how SACICT can provide further support.

the production and design in order to broaden the appeal of these toys to the contemporary market.

“People today tend to work in big companies and forget themselves in the city life. The traditional toys that they played as children will bring them back to their roots inspiring innovation into these toys for the future generation.” LT

พาชมสุดยอด 3 ศิลป์หัตถกรรมแดนใต้ สงขลา พัทลุง ปัตตานี

— VISIT THE BEST OF SOUTH-
ERN HANDICRAFTS: Songkhla,
Phatthalung, and Pattani

(ขวา) แม่เสริญศิริ หมุพเชษฐ ครูช่างศิลปหัตถกรรม 2554 ผู้บุกเบิกให้จักสานตาลโหนด ไปสู่ผลิตภัณฑ์ขึ้นชื่อของอำเภอสังขละบุรีในวันนี้ (ล่างขวา) สะพานตึนสุลันนาค์ เป็นสะพานคอนกรีตที่ยาวที่สุดในประเทศไทย สะพานแบ่งเป็น 2 ช่วง ช่วงแรก 940 เมตร และช่วงที่ 2 ยาว 1,700 เมตร สร้างขึ้นในสมัย ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

(right) Sernsiri Noopetch, The Master Craftsmen 2011, is the pioneer in developing new designs for the tanode palm making it the famous souvenir from Sathing Phra today.

(bottom right) Tinsulanonda Bridge is the longest concrete bridge in Thailand. The bridge is divided into two segments. The first is 940 meters long and the second is 1,700 meters long. The bridge was constructed during the period that Gen. Prem Tinsulanonda was the Prime Minister.

Living Around ฉบับนี้ ปักหมุด 3 แหล่งท่องเที่ยวได้สำหรับคนที่ชอบเรียนรู้ เทียวให้รู้ ดูให้เห็น แล้วจะพบว่างานศิลปหัตถกรรมหลาย ๆ งานนั้นมีเรื่องราวสะท้อนวิถีชีวิตของผู้คนในดินแดนต่างๆ บางชิ้นกว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ ชิ้นงานศิลปหัตถกรรม ต้องใช้เวลาแรมเดือน บางชิ้นเริ่มต้นจากสิ่งที่ไม่ใช่แล้ว มาสู่งานราคาหลายพันบาท วันนี้สามผู้รู้ด้านงานศิลปหัตถกรรม ตัวแทนท้องถิ่นได้จะพาเที่ยวบ้าน เรียนรู้งานศิลปหัตถกรรมที่เกิดจากชุมชนและชิมของอร่อยที่หาทานได้เฉพาะแต่ภาคใต้เท่านั้น

กระบวนการ ก่อนจะได้ผลิตภัณฑ์สวยๆ เกิดจาก การนำเอา โหนดจาก เบตด้วยเครื่อง จนเส้นใยวาง สั้นๆ หลุดออกจนหมด เหลือเฉพาะเส้นใยยาวก็นำไปสลาย

Before creating the beautiful designs, the tanode palm fibers must be beaten into long fine threads.

“โหนด นา เล” หัวใจของ สกิงพระ สงขลา

อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ใช้เวลาเดินทางราวๆ 1.30 ชั่วโมง จากท่าอากาศยานหาดใหญ่ ซึ่งเป็นอำเภอเจียงปาย แต่ถูกขับเคลื่อนด้วยพลังของท้องถิ่น คนที่สทิงพระหรือจะทึ่งพระ เขามี 3 อาชีพหลักคือ “โหนด นา เล” หมายถึงอาชีพที่เกี่ยวกับตาลโตนด ขึ้นตาลเพื่อมาทำน้ำตาลโตนด น้ำตาลสด และจักสานจากใยตาลโตนด นำมาทำกระเป่า ตะกร้า หมวก สร้างรายได้ยามว่าง

ส่วนนา คือทำนาข้าว อาชีพหลักของที่นี่สุดท้ายคือทำประมง คนที่สทิงพระจึงมีรายได้จากหลายๆ ทาง บางบ้านแทบไม่ได้ซื้อหาข้าวปลากินเลย เพราะปลูกข้าวไว้กินเอง ส่วนได้ทุนบ้านยังเลี้ยงไก่ มูลของไก่ก็นำไปเลี้ยงปลาในบ่ออีกที่ ช่างๆ บ้านปลูกผักสวนครัวไว้ด้วย ข้าวปลากินอาหารสมบูรณ์พร้อมแล้ว ส่วนที่เหลือจากความจำเป็นในชีวิตจึงค่อยแบ่งมาขาย

แม่เสริญศิริ หยุพร ครูช่างศิลปหัตถกรรม 2554 จากศิลปหัตถกรรมจักสานตาลโตนด รับอาสาพาเที่ยวชมศูนย์การเรียนรู้ศิลปหัตถกรรมใยตาล แหล่งท่องเที่ยวที่แรกของวันนี้ ในศูนย์มีกระเป่าสุภาพสตรีแบบต่างๆ กว่า 10 แบบ แก้วใยตาล หมวกใยตาลถักในตู้มีใบประกาศใส่กรอบจนเต็มไปหมด ล้วนมาจากฝีมือแม่เสริญศิริและสมาชิกกลุ่มโหนดทั้งทั้งนั้น

ที่เห็นในสำนักงานแห่งนี้ก็เป็นเพียงส่วนหนึ่ง แต่งานต่างๆ ถูกกระจายไปตามหมู่บ้าน บ้านหนึ่งรับตีเฉพาะโหนดกบ ตีด้วยเครื่องจนเส้นใยวางสั้นๆ หลุดออกจนหมดเหลือเฉพาะเส้นใยยาวที่จะนำไปไว้ที่ศูนย์การเรียนรู้ บ้านโหนดมีก็ก็จะรับไปทอดด้วยเป็นที่พิเศษที่ออกแบบเฉพาะทอใยตาลเท่านั้น ทอเป็นผืนยาวเพื่อทำเป็นกระเป่าถือ หรือบางบ้านก็มารับเอาเส้นใยไปนั่งถักเป็นหมวกที่บ้าน

ผลิตภัณฑ์ที่ที่เขาขายดีมาก มีบริษัทใหญ่ๆ สั่งสินค้าตลอด รวมทั้งการไปออกงานปีละ 2 ครั้ง ขายได้ต่างๆ จะเก็บเป็นกองกลางและอีกส่วนกระจายไปในหมู่บ้าน

“ถ้าอยากเรียนก็มาเรียนได้ แม่จะสอนให้ นี่ก็อุปกรณ์สำหรับทำกระเป่า อยู่ด้านในของสำนักงาน มีคนมาดูงานบ่อยๆ”

แม่หยิบเส้นใยตาลมาแล้วเล่าให้ฟังว่า “เมื่อก่อนไม่มีคนสนใจ มันหล่นลงมา มีรถวิ่งทับไปทับมา เหลือเส้นใยหนาๆ พอมันครูดมาสอนถัก แม่ก็ไปดูเขาสอนแบบครูพักลักจำ คือแอบๆ ดูนะ แล้วเอามาทำตาม สามี่ยังบอกแม้ว่าคุณจะทำไปทำไม อยู่เฉยๆ ก็มีเงินใช้...”

พอจังหวัดสงขลาเป็นโอท็อปของจังหวัดเท่านั้นละ ตั้งแต่นั้นมา กระเป่า หมวก จากใยตาล มีการพัฒนาไปได้หยุด

SACICT ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้เข้ามาสนับสนุน ยกกระตือรือร้นเป็นผู้สร้างคุณค่าของงานหัตถศิลป์ในฐานะครูช่างศิลปหัตถกรรม

แม่เสริญศิริพาเราไปชมทุ่งนาสุดลูกหูลูกตา ชีให้ดูต้นตาลที่แทรกห่างๆ เป็นร่มเงาของชาวนาสทิงพระ

“ชิมหน่อยได้ไหม” แม่หันไปถามคนบนยอดตาล แล้วหันมาบอกเรา “โหนดดีจึงมาเจอตอนเขาเก็บน้ำตาลสดพอดี แบบนี้ถึงจะอร่อยต้องมีผึ้งลงไปด้วย แสดงว่าน้ำตาลกระบอกนั้นรสชาติดี” น้ำตาลสดในกระบอกไม้ไผ่กว่า 10 กระบอกวางเรียงอยู่ในรถสามล้อพ่วงเตรียมนำกลับไปเข้าสู่กระบวนการแปรรูปต่อไป

“มีคนบอกบ้างอย่ากินบ่อย เดี่ยวอ้วนนะ ของหวานๆ แต่แม่ก็ชอบกินนะ น้ำตาลสดเนี่ยทุเรียนก็ชอบ ใครๆ เขาก็รู้กันทั้งตำบลนี่แหละว่าแม่ชอบทุเรียน ของหวาน กินก็ไม่ได้เห็นจะอ้วนเลย” แล้วก็หัวเราะร่วน ทำเอานักท่องเที่ยวอย่างเราหัวเราะตาม

ถ้ามาสทิงพระต้องมาชิมน้ำตาลตอนเอาลงมาจากต้นตาลให้ได้ “ของประจำถิ่นเลยลูก”

ช่วงเดือนมิถุนายนจะมีเทศกาลวันลูกโหนดเป็นการประกวดผลิตภัณฑ์จากตาล จะได้เห็นการนำทุกส่วนของต้นตาลโตนดมาใช้ประโยชน์อย่างสร้างสรรค์ มีทั้งอาหารคาวหวาน ผลิตภัณฑ์ของใช้ต่างๆ ครอบรอบรรณของการมาสทิงพระละ

สกิงพระ หรือจะทึ่งพระ ห่างจากหาดใหญ่ นิดเดียว เหมาะสำหรับคนที่อยากใช้เวลาฝึกสมาธิ ถัดถักหมวกสักใบ แล้วฟังแม่เล่าเรื่องของสาวสุดเปรี๊ยะแห่งอำเภอสทิงพระเมื่อตอนแม่ยังสาว ๆ หรือไปนอนดูทะเลที่หาดมหามหาธาตุสักคืนก็ไม่เลว →

แม่หยิบเส้นใยตาลมาแล้ว
เล่าให้ฟังว่า “เมื่อก่อนไม่มีคน
สนใจ มันหล่นลงมา มีรถวิ่ง
ทับไปทับมา เหลือเส้นใย
หนาๆ พอมีครูมาสอนดัก
แม่ก็ไปดูเขาสอนแบบครูพัก
ลักจำ คือแอบๆ ดูนะ แล้วเอา
มาหัดทำ สามียังบอกแม่ว่า
คุณจะทำไปทำไม อยู่เฉยๆ ก็
มีเงินใช้...”

Sernsiripicked up a palm thread and explained, “In the past no one cared about it, when the palm fell on the roads, cars just ran over it. I noticed that the beaten palm produced thick soft fibers. Then there were workshops that taught us how to weave. I went to watch them and learned. I did not formally study how to work on it but I watched them. My husband even said why waste your time on the palm, we already have enough money.”

ดูว่าเบอร์อามัส ชิมข้าวย่าน้ำบูดู เลื่องชื่อที่ สายบุรี จ.ปัตตานี

หลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว รวบรวม รวบรวม
คุณภาพพันธุ์ ที่อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
จะมีประเพณีการแข่งขันว่าเบอร์อามัส เป็น
ประเพณีที่คนในท้องถิ่นมาร่วมเฉลิมฉลอง
หลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว และยังเป็นกรมา
รวมกลุ่มแลกเปลี่ยนเคล็ดลับการประดิษฐ์
ว่าเบอร์อามัส คุยทับกันเรื่องฝีมือการ
ประดิษฐ์ว่าเบอร์อามัสของแต่ละบ้านอย่างสนุกสนาน
รวมทั้งไขว่คว้ากันว่าขึ้นไปได้ลมบนท้องฟ้า
ด้วย

ไวจ์โรจน์ วาญี ทายาทช่างศิลป์หัตถกรรม
ปี 2560 จากศิลปหัตถกรรมว่าเบอร์อามัส
เล่าให้ฟังว่า ว่าเบอร์อามัสนี้มีประวัติยาวนาน
และไม่ได้ใช้แข่งขันเหมือนปัจจุบัน แต่เป็น
ว่าทำขึ้นเพื่อใช้ในการเสี่ยงทายฤดูกาล
แบบเดียวกับพิธีแรกนาของภาคกลาง ส่วนคน
ที่จะใช้ว่าเบอร์อามัสในการเสี่ยงทายสมัยก่อน
จะต้องเป็นระดับเจ้าเมืองเท่านั้น

แต่ปัจจุบัน ว่าที่ใช้ในประเพณีเสี่ยงทาย
สูญหายไปตามกาลเวลา และถูกรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่
ในรูปแบบของประเพณีการแข่งขันในเรื่อง
ความสวยงามจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันยังกลายเป็น
ของที่ระลึกที่ใส่ตกแต่งโรงแรมด้วย

ไวจ์โรจน์เล่าว่า “ตอนนี้พอได้ไปออกงาน
IICF ก็มีคนมาสั่งทำว่ายาวเป็นทางว่าเลย
นานถึง 3 เดือน มาจากที่ต่างๆ และโดยเฉพาะ
การทำเพื่อเอาไปตกแต่งในโรงแรมที่ภูเก็ต”

ว่าเบอร์อามัสแต่ละตัวจะใช้เวลาใน
การออกแบบและลงมือทำตัวละราวๆ 1 สัปดาห์
การออกแบบลวดลายบนว่าเบอร์อามัส
แต่ละตัวมีลวดลายไม่เหมือนกัน การออกแบบ
ว่าเบอร์อามัสของไวจ์โรจน์จึงเป็นเสมือนตัวแทนของ
คนคนนั้น “คนที่อยากได้เขาจะบอกแค่
ต้องการสีอะไร เราจะเป็นคนออกแบบลวดลาย
ทั้งหมด ดูจากลักษณะของเขา ... ว่าเบอร์อามัส
เฉพาะบุคคล”

ใครอยากดูเขาประชันว่าเบอร์อามัสในช่วง
เดือนกุมภาพันธ์ ดูดูที่ลมแรง เหมาะกับ
การเล่นว่าเบอร์อามัส แต่ถ้าอยากเรียนรู้เรื่องการทำว่า
เบอร์อามัส ประวัติต่างๆ ถามคุณไวจ์โรจน์ได้เลย
ในอีกมุม ทายาทศิลปหัตถกรรมท่านนี้เป็น

หน้าตาของ “ข้าวย่าน้ำบูดู สายบุรี” ปัตตานี ที่เลื่องชื่อ จุดเด่นของน้ำบูดูที่นี่ เน้นวัตถุดิบสดใหม่ กังจากปลาทะเลสด และวิธีการดองน้ำบูดูในวิธีการแบบดั้งเดิม ทำให้รสชาติเข้มข้นกลมกล่อม

Khao Yum Boo Doo Sauce from Saiburi, Pattani is famous because the sauce is made from fresh fish traditionally fermented to create the authentic smooth smell and taste.

วิทยากรเดินทางไปให้ความรู้ตามสถานศึกษา
ชุมชนต่างๆ ที่ติดต่อมาอยู่แล้ว

เรื่องอาหารการกิน มาแล้วควรกิน
“ข้าวย่าน้ำบูดู สายบุรี” ที่อร่อยที่สุดในสามโลก
เคล็ดลับอยู่ตรงน้ำบูดูส่วนผสมหลักนี้ละ
ถ้าใครชอบ แนะนำเลย ที่นี้เขาต้นตำรับจริงๆ
เป็นแหล่งส่งออกของน้ำบูดูที่ใหญ่สุดของ

ภาคใต้แหล่งหนึ่งเลยก็ว่าได้

“เขาว่า ที่อร่อยก็เพราะใช้ปลาตากแห้งที่มี
ความสด และการต้มน้ำบูดูที่สายบุรีเน้น
กรรมวิธีดั้งเดิมคือการการหมักในโอ่ง มีความ
เข้มข้น ทำให้น้ำบูดูมีรสชาติหอมกลมกล่อม”
คุณไวจ์โรจน์ฝากไว้สำหรับคนที่มาเที่ยวสายบุรี
ต้องซื้อกลับไปให้ได้ →

ว่าวเบอร์อามัส ในสมัยก่อนทำขึ้นมาเพื่อทำนายฝนฟ้าอากาศในฤดูกาลเพาะปลูกเช่นเดียวกับพิธีแล่นขบวนวัญแต่ปัจจุบันการทำว่าวเบอร์อามัส ยังทำเพื่อใช้เฉลิมฉลองช่วงหลังจากเก็บเกี่ยวอีกด้วย

The Beramas Kites were used traditionally to predict the weather as part of the planting ceremony but today the kites are used to celebrate the harvest as well.

ว่าวเบอร์อามัสแต่ละตัวจะใช้เวลาในการออกแบบและลงมือทำตัวละราวๆ 1 สัปดาห์ การออกแบบลวดลายบนว่าวเป็นงานหัตถศิลป์ แต่ละตัวมีลวดลายไม่เหมือนกัน การออกแบบว่าวของไวโรจน์จึงเป็นเสมือนตัวแทนของคนนั้น

It takes about one week to design and make one kite. **The designs on the kite are an intricate form of craft. Each kite has a unique design.**

(บน-ล่างซ้าย) โคมไฟแกะสลัก ศิลปะในการแกะสลักหนัง ที่นำมาสู่การออกแบบงานหัตถกรรมยุคใหม่ และ(ซ้าย) ผลงานการแกะสลักหนังตะลุงในรูปแบบเท่า มรดกทางวัฒนธรรมของชาวพัทลุง (ล่าง) 4 บ่อน้ำร้อนเขาชัยสน เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพขึ้นชื่อของชาวพัทลุงที่มียุทธศาสตร์เกี่ยวมาเที่ยวตลอดทั้งปี

(top left) Lamps engraved from leather that have been applied from the traditional Nang Talung puppets from Patthalung province

(bottom left) The hot spa in Khao Chai Son is a health oriented tourist destination that is famous in Patthalung province attracting tourists year round.

กุญแจหนังตะลุง แขน้ำร้อน เมืองพัทลุง

หนังตะลุง คือการแสดงที่มากับงานพิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานรื่นเริง หรืองานอวมงคลต่างๆ คณะหนังตะลุงก็ต้องไปสร้างความบันเทิงพร้อมกับลวดลายการแกะสลักบนตัวหนังตะลุง ส่วนสำคัญที่ทำให้หนังตะลุงนั้นวิจิตรภายใต้แสงไฟ...

ธวัชชัย ชูจิต ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม ปี 2560 จากงานหัตถกรรมเครื่องหนัง (แกะสลักหนังตะลุง) ตำบลเขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง จับรายละเอียดในการสลักหนัง สร้างสรรค์เป็นลวดลายใหม่ๆ บนโคมไฟแบบต่างๆ เพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้รู้จักกับศาสตร์และศิลป์ของการเล่นกับแสง จากการแกะสลักหนังตะลุงเมื่อครั้งเปิดตัวทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 2560 ในงาน ICF ที่ผ่านมา

คุณธวัชชัยตอบคำถามถึงวิธีการแกะสลักอย่างไรไม่รู้จักเห็นเหนื่อย เหนียวจนให้หลายคนได้ทดลองแกะสลักหนังด้วยตัวเอง และมาเที่ยวบ้านที่อำเภอเขาชัยสนดู

“คนยุคนี้ชอบที่จะหาประสบการณ์ใหม่ๆ และเรียนรู้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม จึงอยากเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวลองมา ใช้เวลาราวๆ 40 นาทีเท่านั้นจากตัวเมืองพัทลุง”

ถ้ามาถึงพัทลุง มี 3 อย่างที่ต้องทำอย่างแรกคือ แขน้ำร้อนที่เขาชัยสน “แขน้ำร้อนรักษาโรค อุณหภูมิราวๆ 60 องศาเซลเซียส จะแวะไปพักหรือแช่เพื่อสุขภาพก็ได้ หรือถ้าญาติผู้ใหญ่มีปัญหาเรื่องกล้ามเนื้อ ออกก่นะนำให้มาแช่”

อย่างที่สองคือ ชิมข้าววัฒนธรรมการสลักหนังตะลุงที่หมู่บ้านท่องเที่ยว และแวะไปที่บ้านช่างแกะหนังตะลุงของคุณธวัชชัย ที่จะมีการสาธิตการแกะสลักหนังตะลุงซึ่งหาชมได้ยากแล้ว ตรงนี้ใช้เวลาสัก 1 ชั่วโมงในการลองแกะหนังตะลุงมาทำเป็นพวงกุญแจที่ระลึกติดไม้ติดมือกลับบ้านไปด้วย

และสิ่งสุดท้ายก็คือ ต้องชิม “แกงส้มปลาหัวโหม่ง” อาหารพื้นบ้านสุดชั้นชื่อ ปลาหัวโหม่งปลาประจำถิ่น กับข้าวสวยร้อนๆ ล้อมวงกันพีๆ น่องๆ หลังเสร็จงาน ลิ้มรสความเรียบง่ายในยามค่ำคืน ผลัดกันถ่ายทอดเรื่องราวระหว่างวันอย่างมีคุณค่า และนี่คือ 3 สิ่งที่ต้องได้ทำเมื่อมาถึงพัทลุง สัมผัส ลงมือ และลิ้มรสงานศิลปหัตถกรรมหนึ่งชิ้นที่เราได้ซื้อกลับไปนั้นได้ซ่อนวิถีชีวิต รอยยิ้ม ความคิดของผู้สร้างสรรค์สร้างงานและอีกมากมายเอาไว้ สิ่งเหล่านี้เราจะสัมผัสได้ก็ต่อเมื่อได้ถูกจากห้องนอนและออกเดินทางท่องเที่ยวเท่านั้น →

ตัวตลกนี้จัดแสดงอยู่ในนิทรรศการของทายาทช่างศิลป์
หัตถกรรมที่ SACICT จัดขึ้น ตัวตลกเป็นตัวละครที่ขาด
ไม่ได้ ของการแสดงหนังตะลุง บทบาทและบุคลิกต่างๆ
ในแต่ละคำคืนของนายหนังนั้นถือเป็นสีสันที่ทำให้การ
แสดงหนังตะลุง มีอายุยืนยาวจนถึงทุกวันนี้

Working space room is located at learning
center. This is the place where people from
local community spend their time to demon-
strate and produce their product for selling.

ห้องลับ - ห้องทำงาน ซึ่งอยู่ภายในศูนย์การเรียนรู้ ที่มีเป็นแหล่งสาธิต และเป็นสถานที่ประกอบชิ้นงานจากชุมชนเพื่อนำไปจำหน่ายอีกที่หนึ่ง
Secret Room - The workshop in the learning center where demonstrations and products are assembled for sale.

Living Around in this edition would take you on an excursion to the South. For those with a natural flair for observation would recognize that many of the handicrafts are a reflection of the way of life of those from the different lands. Some of the handicrafts pieces may take months to finish. Some pieces are made from discarded materials to create handicrafts costing thousands of baht. In this volume the three handicrafts experts in the crafts of the South would provide insights about the community crafts. In addition they would take you on a gastronomic tour found only in the region.

**“NODE NA LE”
THE HEART OF
SATHING PHRA,
SONGKHLA**

Sathing Phra district is about a 1.30 hour drive from Hat Yai International Airport. This quiet town is driven by the energy of the community. People in Sathing Phra have a common profession known as “Node Na Le” which means any job related to the Tanode

Palm (Palmyra Palm). These jobs include climbing the palm tree to gather its fruits to make the tanode sugar (Jaggery Palm), fresh drinks, and basketry works from the fibers of the palm. These fibers can be woven to make bags, baskets, and hats, to create additional income for the people.

In the fields rice is grown and the people also fish in the sea. The people in Sathing Phra have many sources of income. Some households do not have to buy food because they grow their own rice and raise chickens in their homes. The chicken waste can be used to feed the fish while some households grow vegetables for consumption. Here the food is abundant. Any produce that exceeds consumption needs are sold.

Sernsiri Noopetch, The Master Craftsmen 2011 for Crafts Woven from Palm Fibers volunteered to provide a tour of the Knowledge Center for Palm Fiber Crafts. In the center there are at least 10 different types of bags, chairs, and hats. The cabinet is full of awards that are the fruitful of the effort of Sernsiri and

the community.

The works displayed in the office are only a part of the process. The actual work is distributed to the people in the village. One household might specialize in the pounding of the palm to remove the undesirable fibers. Only the long soft fibers would be brought to the center for further production. Households that have a loom would weave the fibers into handbags while some may pick up the fibers to weave hats. The products from the community sell very well. There are many major companies ordering the goods and the community joins two major events in a year. Part of the income is kept at the center while the rest is distributed to the people in the community.

“If anyone wants to learn, I will be happy to teach. I have all the equipment needed for teaching how to weave in the office. There are many people who come around to observe our work.”

Sernsiri picked up a palm thread and explained, *“In the past no one cared about it, when the palm fell on the roads, cars just ran over it. I noticed that the beaten palm produced thick soft fibers. Then there were workshops that taught us how to weave. I went to watch them and learned. I did not formally study how to work on it but I watched them. My husband even said why waste your time on the palm, we already have enough money.”*

Things changed once the provincial government presented the community’s products as OTOP. The handbags and hats have been developed in so many ways since then.

SACICT also plays a major

part in the continuous support for developing the value for the handcraft by honoring Sernsiri as The Master Craftsmen.

Sernsiri took us out to the rice fields that stretched endlessly into the horizon. The rice fields were dotted with tall palms that served as shelter from the sun for the farmers of Sathing Phra.

“Can I taste some?” Sernsiri asked the man who was climbing the palm tree. She told us that we were very lucky to come at this time. She handed us a bamboo container filled with palm juice from a motorcycle cart that was going to transport the juice for processing. She explained that the juice that had bees climbing into the container were particularly sweet.

“People tell me to stop drinking this juice because it will make me fat. I like it. I also like durian. Everyone knows that I like durian and sweet stuff but I am not fat,” she said laughing happily making us laugh too.

She said that if anyone visited Sathing Phra they must come and taste the palm juice because it is the signature product of the area.

Sathing Phra or Ja Thing Phra is only a short distance from Hat Yai. It is a great place to relax and meditate weaving a hat while listening to Sernsiri tell about her teenage years as the hottest girl in town. Another good option would be to watch the sea on the Maharaj Beach and stay the night.

ENJOY THE BERAMAS KITES AND TASTE THE FAMOUS KHAO YUM- BOO DOO SAUCE AT SAIBURI PATTANI PROVINCE

After the harvest season at the end of February, Saiburi District in Pattani Province would hold the Beramas Kite Competition. It is a local tradition to celebrate the harvest. Community members come together to exchange techniques in making kites, which is a highly enjoyable affair. They also show off the kites riding the wind in the skies.

Wairoj Wani, The Craftsmanship Descendants 2017 in the art of Beramas Kite making has a long history. In the past the kites were not used for competition as seen today. In the past, the Beramas kites were used as a means to forecast the abundance of the harvest like the Rak Na Ceremony in the Central region. The person who would do the forecast by flying the kite would be the ruler of the state.

Today the use of the kite to

forecast the harvest has disappeared. In an attempt to revive the kite tradition, it became a contest bringing together the people. Also the beautiful kites have become decorations for hotels.

“After joining IICF many customers came to order the kites. Now the order list for the kites is very long. Currently, if you order today you would receive the order three months from now. Many of our customers are hotels from Phuket,” he explained.

It takes about one week to design and make one kite. The designs on the kite are an intricate form of craft. Each kite has a unique design. Wairoj explained that each kite is designed to represent the individual. “Most of the customers come in and tell us what color they want. I will create the design on the kite based on the character of → the person. Therefore, each kite is unique to the individual buyer.”

For those who want to see the kite in action, the kite competition would be held in February because it is the time of the year with strong winds. But for those who want to visit to study about kites

หนังตะลุง คือการแสดง
ที่มากับงานพิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะ
จะเป็นงานรื่นเริง หรืองาน
อวมงคลต่างๆ คณะหนังตะลุง
ก็จะต้องไปสร้างความบันเทิง
พร้อมกับลวดลายการแกะสลัก
บนตัวหนังตะลุง ส่วนสำคัญที่
ทำให้หนังตะลุงนั้นวิจิตรภายใต้
แสงไฟ...

Shadow puppets or Nang Talung are often performed at festivities and celebrations. The Nang Talung troops are a part of the local entertainment scene. The

intricate engravings on the puppets are what make them shine beautifully in the light during a performance.

and its history, you are welcome anytime. In addition to being the Craftsmanship Descendents, Wairoj is also an exceptional expert sharing knowledge with schools and communities who request his assistance.

In terms of food, you just can't miss Khao Yum Boo-Doo Sauce from Saiburi, which is certainly the best. The secret is in the sauce, for which Saiburi is the largest producer and distributor in the South. If you like this sauce you better not miss the chance to taste the authentic local flavor.

"The secret of the sauce is the main ingredient of fresh fish. The production of the Boo-Doo sauce in Saiburi still follows the age-old tradition fermenting the sauce in earthen jars. This makes the sauce have a smooth taste and fragrant aroma. Visitors should not miss the chance to buy some and take home this traditional authentic sauce," Wairoj stressed.

SHADOW PUPPET KEYCHAINS AND HOT SPAS IN PATTHALUNG

Shadow puppets or Nang Talung are often performed at festivities and celebrations. The Nang Talung troops are a part of the local entertainment scene. The intricate engravings on the puppets are what make them shine beautifully in the light during a performance.

Thawatchai Choojit, The Craftsmanship Descendents 2017 for Shadow Puppet Engraving from Khao Chai Son Sub district, Khao Chai Son District, Patthalung Province. He developed techniques

in engraving to bring new designs to life through playing with light on lamps so that the modern consumer can appreciate the art. Since he showcased his design at IICF, the art of shadow puppet engraving has received wider following.

When asked how can he tirelessly engrave leather, Thawatchai said he would like people to come visit and see the way of life of the artisans themselves.

"The new generation likes to explore new experiences. I would like to invite people to come visit us. Our community is only some 40 minutes from Patthalung City."

When in Patthalung there are three things that cannot be missed. First is enjoying a relaxing dip in the hot water spa. With a temperature of 60 degrees it is an ideal spot for a healthy retreat. This is especially good for the elderly who have muscle problems. The second thing is to visit

Thawatchai's artisans' village where he will demonstrate the art of puppet engraving. Guests can spend an hour to engrave their very own keychain that they can take home with them.

Last but not least is to taste the authentic Kang Som Pla Hua Mong, which is a traditional dish made from a local fish. In the evenings after work families would gather to eat and share their stories of the day. This simple but fulfilling life style can be experienced in Patthalung to this very day. These are the three things that cannot be missed when visiting Patthalung –explore, experience, and eat to your heart's desire.

Each piece of craft that is purchased is imbued with the way of life, beliefs, and smiles of its creators. To experience these treasures for yourself just step out of your confines and explore Thailand. **LT**

SACICT เปิดตัวหนังสือเทรนด์หัตถศิลป์ ต่อยอดอย่างไร้ขอบเขต

SACICT launches the Craft Trend 2018
Handbook for Infinite Opportunities

นักร้องแบบ ผู้ประกอบการ ไม่ควรพลาด SACICT Craft Trend 2018 หนังสือเทรนด์หัตถกรรมร่วมสมัยที่ใช้เป็นทิศทาง

ให้กับผู้ทำงานศิลปหัตถกรรม ภายในเล่มมีการนำเสนอความเคลื่อนไหวและทิศทางของงานหัตถกรรมในตลาดโลก แหล่งข้อมูลในการ

พัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรม ที่จะช่วยให้การออกแบบงานหัตถกรรมสอดคล้องกับยุคสมัย ผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดหนังสือ SACICT Craft Trend 2018 ผ่านช่องทาง www.sacict.or.th/scripts/news_sub.php?id=1439 หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เบอร์ 1289

Designers and business owners should not miss the *Craft Trend 2018* handbook, which presents the dynamics of the world handicrafts industry as a source for information and inspiration for designers to create handicrafts that can reflect and integrate into the modern lifestyle. SACICT Craft Trend 2018 can be downloaded at http://www.sacict.or.th/scripts/news_sub.php?id=1439 or contact 1289 for additional information.

ประสบความสำเร็จจนต้องสานต่อโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมในวัฒนธรรมร่วม (Cross Cultural Crafts) เป็นปีที่ 3 ติดต่อกันแล้ว ภายใต้แนวคิด Revival of the Forgotten Heritage หรือการฟื้นฟูมรดกศิลป์ ภูมิปัญญา ที่ถูกลืมสำหรับครั้งนี้ SACICT ได้คัดเลือกครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทช่างศิลปหัตถกรรม และนักสร้างสรรค์ ด้านงานเครื่องมุกและงานลงรัก ปิดทองเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนและเรียนรู้วิธีการทำงานเครื่องมุกระหว่างประเทศไทยและเกาหลี ณ ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งผลงานจากการพัฒนาตามโครงการยังได้นำมาจัดนิทรรศการ เมื่อระหว่างวันที่ 11 - 18 สิงหาคม 2560 ณ บริเวณชั้น 1 อาคารศาลาพระมิ่งมงคล ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ชมนิทรรศการศิลปหัตถกรรมงานประดับมุก “Cross Cultural Crafts Project”

Enjoy Mother of Pearl Inlay Crafts
at the **Cross Cultural Crafts Project**

This is the third consecutive year in holding the Cross Cultural Crafts Project. The concept this year is “**The Revival of the Forgotten Heritage**”. For the exhibition SACICT has selected the Master Craftsmen and the Craftsmanship

Descendents and designers who are experts in mother of pearl inlaid crafts as part of the exchange between Thai and Korean craftsmen. The workshop was organized in South Korea and the resulting works are displayed at the Sala

Phra Ming Mongkol Building, The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization), Bang Sai District, Phra Nakorn Sri Ayutthaya Province.

เสวนา “หัตถกรรมของบรรพชน ของรัก ของหวง รักษาไว้ให้ถึงลูกหลาน”

Prized Heritage Crafts Preserved for the Future Generations

งานนี้ถือเป็นการพบกันครั้งแรกระหว่างครุศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และนักสะสมชั้นนำของประเทศไทย ในเสวนา “หัตถกรรมของบรรพชน ของรัก ของหวง รักษาไว้ให้ถึงลูกหลาน” เพื่อสืบสานและสร้างสังคมนักสะสมงานศิลปะหน้าใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นภายในงานมีการนำของสะสม ของรักของหวง ที่รวบรวมไว้โดยครุศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม และนักสะสมชั้นนำกว่า 10 ราย จัดขึ้นเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2560 ณ โรงแรมแมนดาริน โอเรียนเต็ล

This is the first time that The Master Artisans of Thailand, The Master Craftsmen, and collectors get to meet in the seminar titled,

Prized Heritage Crafts Preserved for the Future Generations. This is an effort to promote more people to collect Thai handicrafts. In the event distinctive handicrafts preserved by The Master Artisans

of Thailand and The Master Craftsmen together with 10 leading names in the collectors’ circle were showcased at the Mandarin Oriental hotel on August 9, 2017.

“SACICT เพลิน Craft” งานหัตถศิลป์สู่ชีวิตประจำวัน

SACICT Plearn Craft –Bringing Handicrafts to Contemporary Life

สดชื่น สนุกสนาน และได้ความรู้เต็มเปี่ยมในงาน “SACICT เพลิน Craft” ครั้งที่ 1 ที่จัดไปเมื่อวันที่ 26 - 30 กรกฎาคม 2560 ณ ชั้น G ลานคอร์ทเวียร์ อเวนิว ศูนย์การค้า ดิ เอ็มควอเทียร์ การจัดงานเน้นกลุ่มเป้าหมายที่คนรุ่นใหม่ คนวัยทำงาน และกลุ่มครอบครัว มาร่วมกันทำเวิร์กช็อปงานศิลปหัตถกรรมไทย และเลือกซื้อชิ้นงานจากนักสร้างสรรค์ที่เป็นครูช่างศิลปหัตถกรรมและทายาทช่างศิลปหัตถกรรม

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT organized the first SACICT Plearn Craft” from July 26 – 30, 2017 on the Ground Floor, Quartier Avenue, The EMQUARTIER Bangkok. The goal of the event is to attract the family and modern professional to enjoy hands on workshops and shopping from the works of The Master Craftsmen and The Craftsmanship Descendents. LT

Hall of fame
หอเกียรติยศ

Gold and Textiles Gallery
หอสุวรรณ-ผ้าสรัส

SUPPORT Gallery
หอศิลป์อาชีพ

SACICT International Craft Gallery
หอหัตถศิลป์
ระหว่างประเทศ

SACICT Innovative Craft Gallery
หอวิถศิลป์

SACICT EXHIBITION HALLS

อนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญาคุณค่างานหัตถศิลป์ไทย

SACICT เชิญชมหอนิทรรศการงานศิลปหัตถกรรมไทยในหลากหลายแง่มุม
ตั้งงานอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญาคุณค่างานหัตถศิลป์ไทยที่สืบทอดมาหลายยุคสมัย
ไปจนถึงงานศิลปหัตถกรรมไทยร่วมสมัย ภายใต้แนวคิด “หัตถศิลป์ของชีวิตประจำวัน”

ร่วมชื่นชมคุณค่างานหัตถศิลป์ของครูศิลป์ของแผ่นดิน ครูช่างศิลปหัตถกรรม
และทายาทช่างศิลปหัตถกรรม 9 สาขาช่าง ผ่าน 5 หอนิทรรศการ **(ไม่เสียค่าใช้จ่าย)**

จัดแสดงภายในอาคารศาลาพระมิ่งมงคล ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน) อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 8.00-17.00 น.
สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม โทร 1289
www.facebook.com/sacict
www.sacict.or.th

Proud values are at the heart of arts and crafts

At Phra Ming Mongkol Building, The SUPPORT Arts and Crafts International
Centre of Thailand (Public Organization) or SACICT in Bangsai.
SACICT welcome you to our exhibition about arts and crafts such as
the mixture of conservative and contemporary, the value of crafts
under the concept "Today Life's crafts" created from the Master Artisans
of Thailand, the Master Craftsmen and the Craftsmen Descendents
through 5 exhibition halls **(Free Entry)**.

Currently on display at Phra Ming Mongkol Building, The SUPPORT Arts and Crafts International
Centre of Thailand (Public Organization) in Bangsai District, Phra Nakorn Sri Ayutthaya Province.
Open daily from 8.00 A.M. - 5.00 P.M.
Call center 1289
www.facebook.com/sacict
www.sacict.or.th

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน)

TODAY LIFE'S CRAFTS หัตถศิลป์ของชีวิตปัจจุบัน

เรานำพาคุณ... เข้าสู่ความร่วมมือ
ของงานหัตถศิลป์ในชีวิตประจำวัน

We bring today's crafts to your everyday lifestyle.

SACICT

Tel.1289 www.sacict.or.th

 facebook.com/sacict

พบกับร้าน **SACICT CONCEPT** จัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรม
ที่ **SACICT** ได้พัฒนาร่วมกับครูช่างศิลปหัตถกรรม ทายาทศิลปหัตถกรรม และนักสร้างสรรค์งานหัตถศิลป์
ที่เป็นสมาชิก **SACICT** จากทั่วประเทศ สู่ผลิตภัณฑ์นวัตศิลป์ที่ใช้ได้กับชีวิตปัจจุบัน กว่า 200 รายการ
ณ ชั้น 1 อาคารศาลาพระมิ่งมงคล ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา เปิดทำการทุกวัน 08.00 - 17.00 น.

TODAY LIFE'S CRAFTS